

การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

จักรพงษ์ บุญช่วย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

**THE ACADEMIC ADMINISTRATION OF EDUCATIONAL
EXTENSION SCHOOL IN SPECIAL AREAS UNDER THE
OFFICE OF SURATTHANI EDUCATIONAL SERVICE AREA 1**

JAKKRAPONG BOONCHAUY

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master
of Education Degree in Educational Administration
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University
Academic Year 2013**

ABSTRACT

The Title	The Academic Administration of Educational Extension School in Special Areas under the Office of Suratthani Educational Service Area 1
The Author	Mr. Jakkrapong Boonchay
Program	Education Administration
Thesis Chairman	Assistant Professor Dr. Werayut Chatakarn
Thesis Advisor	Dr. Throngpon Sophon

This purpose of this study were to determine the problems and the way of the academic administration of educational extension school in Special Areas under the office of Suratthani Educational Service Area 1. 95 population sample of the research were the school administration and teachers. The data collection instrument was questionnaire, and the statistics utilized in the data analysis were means (μ) an standard deviation (σ).

The findings of the study revealed the problems of the academic administration as a whole were at a moderate level. The most problematic aspects were the educational administration in special areas (2.98), the research for educational quality development (2.64), and the measurement and evaluation including prior learning transfer (2.59) respectively. The ways of the academic administration suggested at a high level were the meeting together among the administrators, the teachers, and the basic education committee. Besides, teacher training on school based curriculum development with providing appropriate. Teaching and learning materials should be done. Promoting teachers to share ideas in analyzing learning objectives applied to produce evaluation tools should also be implemented.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้ ต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ ประธานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร. ทรงพล โสภณ อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา และแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ไมตรี จันทรา อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นายชุมพล ศรีทองกุล รองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 และนายศักดิ์สินธ์ ดันเกียรติพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโกลกหล้า ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ช่วยเหลือ สนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม จนทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วนในทุกด้าน

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่ และสมาชิกครอบครัวของข้าพเจ้า ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่คอยส่งเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จจนได้

จักรพงษ์ บุญช่วย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ
สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ผู้วิจัย นายจักรพงษ์ บุญช่วย

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระยุทธ ชาคะกาญจน์)

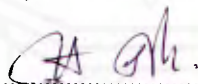

..... กรรมการ
(ดร. ทรงพล โสภณ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไมตรี จันทรา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระยุทธ ชาคะกาญจน์)

..... กรรมการ
(ดร. ทรงพล โสภณ)

..... กรรมการ
(ดร. กัตติกา ศรีมหาโร)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไว้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไมตรี จันทรา)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

วันที่ 18 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2557

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1
ชื่อผู้วิจัย	นายจักรพงษ์ บุญช่วย
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ประธานอาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระยุทธ ชาตะกาญจน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ทรงพล โสภณ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 และเพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จำนวน 95 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ (2.98) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (2.64) และการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน (2.59) และแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ ที่เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามเป้าหมายและเป้าประสงค์ของสถานศึกษา ควรจัดให้มีการอบรมครูให้สอดคล้องกับหลักสูตรพร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามตัวชี้วัดของแต่ละช่วงชั้น และควรส่งเสริมให้ครูร่วมกันวิเคราะห์ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ของการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1	9
ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ	13
ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ	14
หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การหาคุณภาพเครื่องมือ	58
วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	81
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผลการวิจัย	86
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	98
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	111
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย	115
ภาคผนวก ง หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	119
ประวัติผู้วิจัย	126

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงขนาดและจำนวนประชากรของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1	56
2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน.....	61
3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามขนาดของ โรงเรียน	62
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามสภาพของบุคลากร.....	62
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	63
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้	64
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวัดและประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน	65
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	66

ตารางที่	หน้า
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้.....	67
10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านนิเทศการศึกษา.....	68
11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา.....	69
12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน.....	70
13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ.....	71
14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา.....	72
15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียน.....	73
16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน.....	74
17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	76

ตารางที่	หน้า
18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้.....	76
19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการศึกษา.....	77
20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบคุณภาพภายในสถานศึกษา.....	78
21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา.....	79
22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ.....	80

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) เป็นเรื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อน การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ รู้จักนำความรู้มาแก้ไขปัญหาและพัฒนาชีวิตตนเอง ชุมชน และสังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างเสมอภาค สร้างสรรค์ เป็นพลเมืองที่มีวินัยและความรับผิดชอบ รู้จักใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับสูง สามารถพัฒนาอุปนิสัยใจคอ ความคิด ความอ่าน พฤติกรรมไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เพิ่มขึ้น (วิทยากร เชียงกูล, 2553) กระบวนการหนึ่งที่สำคัญยิ่งในการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงต่างๆ เชื่อว่าการปฏิรูปการศึกษาที่เป็นแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพ ความต้องการทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถสร้างสรรค์ ความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย การปฏิรูปการศึกษามีความสำคัญมากต่อการช่วยพัฒนา องค์ความรู้ในเรื่องต่างๆ และช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานสากล มีความใฝ่รู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ใฝ่ดี มีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึกและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ ก่อให้เกิดทักษะในการคิดและปฏิบัติ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีความสามารถในการสื่อสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จึงจำเป็นต้องปรับแผน กลยุทธ์ในการบริหารให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติงาน และบรรลุเป้าประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษา คือ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาการเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษามีคุณภาพอย่างทั่วถึง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ การศึกษาศึกษา (บรรเทิง ศิลป์สกุลสุข, 2554)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นหน่วยงานการศึกษาที่อยู่ใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีหน้าที่ดำเนินการบริหารจัดการศึกษาภาคบังคับ ให้แก่โรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตร ส่งเสริม ความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกใน ความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขยายโอกาสทางการศึกษา

ให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้เรียนได้รับ โอกาสในการพัฒนาเต็มศักยภาพ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางกระจายอำนาจทางการศึกษา เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมุ่งหวังให้โรงเรียนทุกแห่งยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 กลุ่มสาระวิชาหลักเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 3 ผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1, 2555)

โรงเรียนเป็นสถาบันหลักของการจัดการศึกษา มีหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนและดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร วางแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถ มีทักษะ และคุณลักษณะที่เป็นจุดเน้น พร้อมทั้งผลักดันส่งเสริมให้ครูผู้สอนออกแบบและจัดการเรียนรู้ ตามความถนัด ความสนใจ เต็มศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาที่สามารถดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาได้จะมีระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็งและผ่านการรับรองจากการประเมินภายนอก ซึ่งตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารจัดการและขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของสถานศึกษา ได้กำหนด โครงสร้างการบริหารงานใน โรงเรียน ออกเป็น 4 งาน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นงานหลักของสถานศึกษา การบริหารงานงบประมาณ มุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ การบริหารงานบุคคล เป็นภารกิจที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เกิดความคล่องตัว อิสระ ภายใต้กฎหมายระเบียบ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การบริหารงานทั่วไป เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดระบบบริหารองค์การ ให้บริการบริหารงานอื่นๆบรรลุผลตามมาตรฐานคุณภาพ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญมากสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน เนื่องจากการบริหารงานวิชาการ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ทุกชนิดใน โรงเรียน โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร การบริหารงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดทิศทางทางการพัฒนาการศึกษา โดยการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ ของฝ่ายบริหารงานวิชาการสู่การปฏิบัติ และการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นไปตามจุดเน้นของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของการศึกษา เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของการบริหารงานวิชาการ ได้แบ่งงานการบริหารงานวิชาการออกเป็น 12 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อุดหนุน ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอน

ผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ แก่ชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ วัยรุ่น หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (อาคม วัชโรสง, 2547)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสัก อำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน มีโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 128 โรงเรียน ครูจำนวน 1,321 คน นักเรียน จำนวน 23,627 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2555) ซึ่งมีโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ เกาะแก่ง คือ อำเภอเกาะสมุย เกาะพะงัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ประกอบด้วย 6 โรงเรียนดังนี้ คือ โรงเรียนบ้านเกาะเต่า ครู จำนวน 14 คน โรงเรียนบ้านโกลกหล้า ครู จำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านเกาะพลวย ครู จำนวน 6 คน โรงเรียนบ้านอ่างทอง ครู จำนวน 28 คน โรงเรียนวัดภูเขาทอง ครู จำนวน 24 คน โรงเรียนบ้านหน้าค่าย ครู จำนวน 14 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 95 คน จากการรายงานผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ครั้งล่าสุด พบว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ เกาะแก่ง มีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาหลัก ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1, 2555)

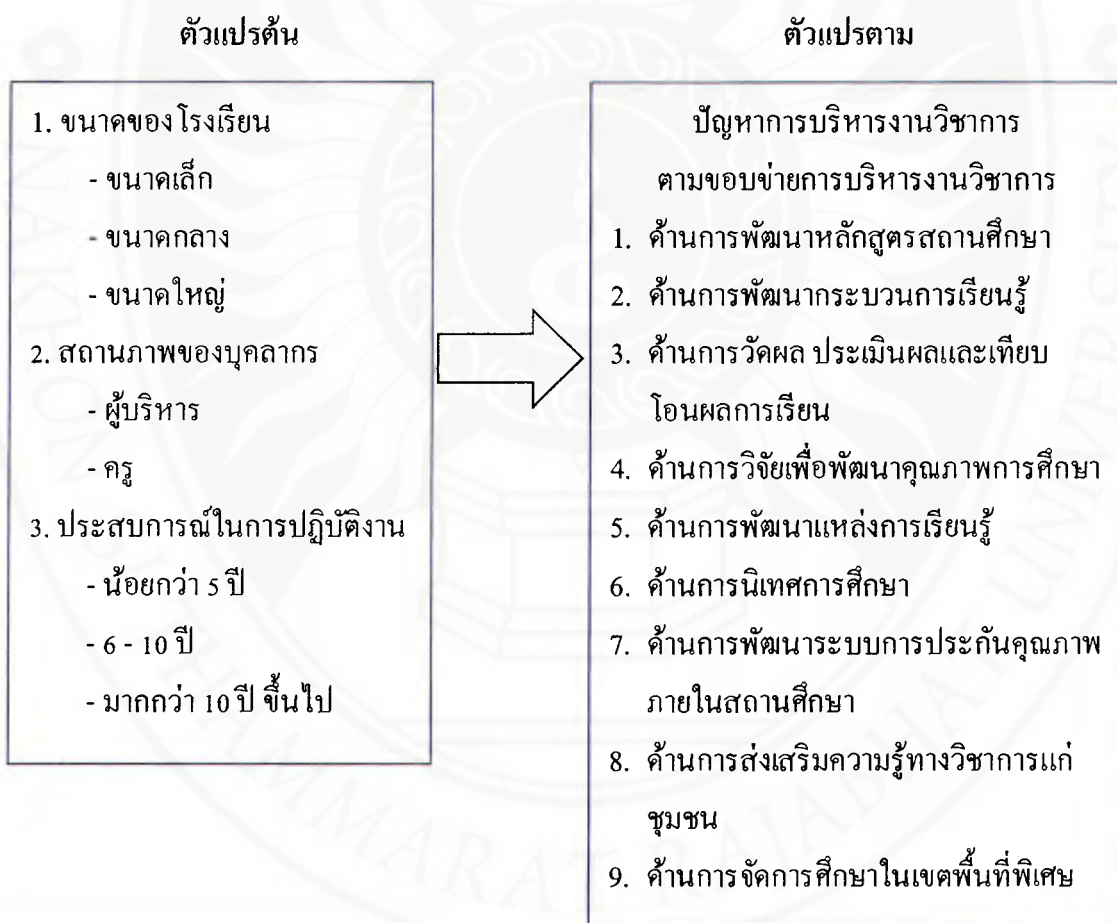
จากที่กล่าวมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ (เกาะแก่ง) สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ (เกาะแก่ง) สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 9 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน

2. ประชากรในการศึกษาวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารและครู จำนวน 95 คน ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ขนาดของโรงเรียน

3.1.1.1 ขนาดเล็ก

3.1.1.2 ขนาดกลาง

3.1.1.3 ขนาดใหญ่

3.1.2 สถานภาพในโรงเรียน

3.1.2.1 ผู้บริหาร

3.1.2.2 ครู

3.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.3.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.1.3.2 6 - 10 ปี

3.1.3.3 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ประกอบด้วย

- 3.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 3.2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3.2.3 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- 3.2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 3.2.5 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
- 3.2.6 ด้านการนิเทศการศึกษา
- 3.2.7 ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 3.2.8 ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
- 3.2.9 ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการพัฒนาและบริการงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 อันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผน แก้ไข ปรับปรุง รวมถึงการพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสู่การประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545)

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมในงานวิชาการซึ่งเป็นการกิจหลักให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา
2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาพที่พบหรือที่เป็นอยู่อันเป็นอุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานในการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 9 ด้าน ได้แก่

2.1 ปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในสถานศึกษาให้เป็นไปตามสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ปัญหาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความคิด ทักษะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนจัดการแก้ปัญหา

2.3 ปัญหาด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งแสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

2.4 ปัญหาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนการสอน การพัฒนาและการนำเทคนิควิธีการสอนไปใช้สรุปผลแก้ปัญหาและเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น

2.5 ปัญหาด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจการจัดตั้ง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

2.6 ปัญหาด้านการนิเทศการศึกษา หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการให้และการรับการนิเทศ การให้ความร่วมมือในการดำเนินการนิเทศ การมอบหมายบุคลากรในการดำเนินการนิเทศ การรับและการประสานงานการนิเทศจากหน่วยงานภายในและภายนอกโรงเรียน

2.7 ปัญหาด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมด้านบุคลากร การดำเนินการ การประเมินผลและการรายงานการประกันคุณภาพภายใน

2.8 ปัญหาด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจความต้องการ การจัดให้ความรู้แก่ชุมชนและการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน

2.9 ปัญหาด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในเขตพื้นที่พิเศษเกาะแก่ง ด้านปัญหาเกี่ยวกับครู ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน ปัญหาการบริหารการจัดการและปัญหาเกี่ยวกับระบบ

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ความคิดเห็นของครูในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

4. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 หมายถึง โรงเรียนของรัฐที่เปิดสอนการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

5. ผู้บริหาร หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

6. ครู หมายถึง บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 หมายถึง หน่วยงานราชการทางการศึกษามีฐานะเป็นกอง ทำหน้าที่หลักเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

2. ได้ทราบถึงแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1” ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดการศึกษาและนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
2. แนวคิดในการบริหารงานวิชาการ
3. ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เพื่อนำสู่การปฏิบัติในปีงบประมาณ 2555 ภายใต้อัตลักษณ์การยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนที่มีผลการประเมินคุณภาพในโรงเรียนที่มีผลการประเมินคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ คุณภาพระดับเขตพื้นที่การศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพสถานศึกษาสำหรับ โรงเรียนที่มีผลการประเมินคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์คุณภาพระดับเขตพื้นที่การศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพสถานศึกษาสำหรับโรงเรียนที่มีผลการประเมินคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์คุณภาพระดับเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการ โรงเรียนสู่การยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการเพิ่มทักษะการจัดการกระบวนการเรียนรู้และการปฏิบัติงานให้เต็มศักยภาพส่งผลการยกระดับคุณภาพการศึกษาในที่สุด ทั้งนี้จะมีขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาเป็น 4 ระยะ ได้แก่ การพัฒนา การปฏิบัติภาคสนาม การติดตามนิเทศช่วยเหลือ และการถอดบทเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำเสนอผลงาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 2556)

วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เป็นองค์กรคุณภาพการบริหารจัดการศึกษา สังคมพึงพอใจ

พันธกิจ

บริหารจัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษา

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาเต็มตามศักยภาพ
2. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิอย่างเท่าเทียมและตรงตามศักยภาพ
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ
4. การบริหารจัดการศึกษาได้มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลยุทธ์
5. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
6. ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
7. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุมผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มศักยภาพ
8. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ
9. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษา หลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้

1. โรงเรียนต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะเป็นจุดเน้น พร้อมทั้งผลักดัน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนออกแบบและจัดการเรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจ เต็มศักยภาพของผู้เรียน
2. การจัดการเรียนรู้จัดให้เชื่อมโยงกับวิถีชีวิต เน้นการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน โดยจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของเวลาเรียน

3. ใช้สื่อเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ
4. แสวงหาความร่วมมือจากชุมชนจัดแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมในการจัดการเรียนรู้
5. ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ ตลอดจนถึงกำกับดูแลนิเทศการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และนำผลการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครู

นโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

นโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยเน้นหลักการที่สำคัญ คือ 1) มุ่งสนับสนุนการทำงานลงสู่ระดับห้องเรียนและสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยเน้นระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงการนิเทศ ช่วยเหลือติดตามความก้าวหน้าของสถานศึกษาเป็นรายโรงและการแก้ไขการทำงานของสถานศึกษาหากไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพมากขึ้น ทั้งนี้ภายใต้การดูแลขององค์กรบุคคล และความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) มุ่งพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโดยใช้ข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นฐานการพัฒนา 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตัดสินใจดำเนินการกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับนโยบาย และเป้าหมายที่ส่วนกลางกำหนด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงาน (Creation) และการมีส่วนร่วมของชุมชน เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสังคมทุกภาคทุกส่วนอย่างกว้างขวาง 4) สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา นำมาซึ่งผลลัพธ์ทางการศึกษา 5) หน่วยงานทุกระดับบูรณาการการจัดการศึกษา และการใช้ทรัพยากรกับหน่วยงานอื่นๆ ตลอดจนถึงเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันทางสังคม โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว

แนวคิดในการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจที่สำคัญของโรงเรียน เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา คือ การจัดการศึกษา คุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษาจึงอยู่ที่งานวิชาการซึ่งประกอบด้วยงานด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้องการจัดสิ่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ รวมถึงงานด้านการวัดและประเมินผล ขั้นตอนการดำเนินงานด้านวิชาการ จะมีขั้นการวางแผนงานด้านวิชาการ ขั้นการจัดการและดำเนินการ และขั้นส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการ ดังนั้น โรงเรียนทุกระดับต้องให้ความสำคัญด้านวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำด้านวิชาการโดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นแรงจูงใจให้ครูปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณภาพพยายามหาทางส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู ก้าวหน้าในการเรียนการสอน โดยเน้น

งานวิชาการเป็นสำคัญเพราะงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ความหมายเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา หรือโรงเรียนที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด นักวิชาการและสถานบันที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่างๆ ได้ให้ความหมายของงานวิชาการไว้ดังนี้

กมล ภูประเสริฐ (2548) ได้กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาไว้ว่า การบริหารวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้นเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

รุจิร ภูสาระ และจันทรานี สงวนนาม (2546) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ประชุม รอดประเสริฐ (2547) ได้ให้ความหมาย การบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการเป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน การกำหนดนโยบาย การวางแผนและจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้ให้ความหมาย การบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการ หมายถึงกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การนิเทศการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรม การประชุมอบรมทางวิชาการ การวัดและประเมินผลการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีให้เหมาะสมกับเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า งานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดที่สถานศึกษาจัดขึ้นอย่างสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ปรัชญา และเป้าหมายของการศึกษาและหลักสูตรการเรียนการสอนที่ร่วมจัดขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีความรู้ ความสามารถและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการ นับเป็นงานสำคัญของโรงเรียนเพราะงานวิชาการสร้างนักเรียนให้มี คุณภาพ สามารถประกอบอาชีพและดำรงคนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษา

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2546) ได้กล่าวว่า ในสถานบันการศึกษาทุกระดับ มีงานที่สำคัญอย่างยิ่งงานหนึ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรต้องมีความรู้ มีความเข้าใจและให้ความสนใจอย่างสำคัญยิ่ง คือ การบริหารงานวิชาการ ถ้าสถานบันการศึกษาหรือสำนักงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษา แห่งใด ไม่ให้ความสนใจต่อการบริหารงานวิชาการ ก็เท่ากับว่าสถานบันการศึกษาหรือ สำนักงานเกี่ยวกับการศึกษาแห่งนั้น ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบอย่างสมบูรณ์แบบหรืออาจจะกล่าวได้ว่าผู้บริหารยังมีข้อบกพร่องในหน้าที่อยู่

ถวิล อรัญเวศ (2547) ได้กล่าวว่า กรอบการบริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปัจจุบันแบ่งออกเป็นงานใหญ่ๆ ได้ 2 งาน คือ งานหลัก ได้แก่ งานวิชาการ และงานสนับสนุน ได้แก่ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงาน ความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้การบริหารหลักสูตรและงานวิชาการของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กำหนดให้สถานศึกษาขั้น พื้นฐานมีหน้าที่จัดสาระหลักสูตรเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันของชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและ ประเทศชาติ

ประวิทย์ นุรณ โกลศล (2548) ได้สรุปแนวคิดของนักวิชาการที่ให้ความหมายเกี่ยวกับ ความสำคัญของงานวิชาการไว้ดังนี้ อภิรมย์ ณ นคร กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญมากที่สุด ผู้อำนวยการทุกคนมีความรับผิดชอบงานด้าน วิชาการเป็นอันดับแรก เพราะเป็นหน้าที่หลักของสถาบัน ผู้อำนวยการโรงเรียนมีหน้าที่เป็นผู้นำทาง วิชาการ โดยทำงานร่วมกับครู ให้คำแนะนำประสานงาน เพื่อให้ครูร่วมงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่างานวิชาการ เป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการ ไปให้สถานศึกษา ให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัวรวดเร็ว สอดคล้อง กับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนร่วม ได้เสีย

ทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งการจัดปัจจัย เกื้อหนุน การพัฒนาคุณภาพนักเรียนชุมชนท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริการงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญ และเป็นงานหลัก การดำเนินงาน ทุกอย่างทางวิชาการที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา เป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้บริหาร สถานศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการอย่างมีคุณภาพของ บุคลากร แสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารงานในสถานศึกษาที่จะส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการบริหารงานวิชาการถือว่ามีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะการบริหารงานวิชาการนั้น จะเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงการมีมาตรฐาน และคุณภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา จะต้องตระหนักถึงหน้าที่ และความรับผิดชอบในงานวิชาการเพื่อให้เกิดประโยชน์กับตัวผู้เรียน ให้มากที่สุด

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ขอบข่ายงานวิชาการของสถานศึกษานั้นมีหลากหลาย ซึ่งอาจจะมีจำนวนมากหรือน้อย แตกต่างกันไปออกไปตามสภาพและขนาดของสถานศึกษา ซึ่งมีนักศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ไว้ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานต่างๆ กันดังนี้

มิลเลอร์ (Miller 1996) ได้กล่าวถึงงานวิชาการประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 4 อย่าง คือ การจัด โปรแกรมการเรียน การปฏิบัติตามโปรแกรม การติดตามการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรม การสอน

กมล ภูประเสริฐ (2548) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการของสถานศึกษาดังนี้ การบริหาร หลักสูตร การบริหารการเรียนการสอน การบริหารการประเมินผลการเรียน การบริหารการนิเทศ ภายในสถานศึกษา การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ การบริหารการวิจัยและพัฒนา การบริหาร โครงการทางวิชาการอื่นๆ การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ การบริการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้กำหนดขอบข่ายของงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้ งานด้านหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน งานประชุมอบรมทางวิชาการ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้กำหนดขอบข่ายของงานวิชาการของสถานศึกษา ไว้ดังนี้ งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร งานจัดการเรียนการสอน งานนิเทศภายใน งานวัดและประเมินผล งานประกันคุณภาพการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักและเข้าใจถึงการบริหารที่เน้นงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ต้องรู้ถึง ความหมาย ความสำคัญ ขอบข่ายของการบริหาร งานวิชาการตามแนวปฏิบัติการศึกษาทุกด้านอย่างลึกซึ้ง ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหาร งานและจัดการสถานศึกษา เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไว้ 8 ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติการศึกษาไว้ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
6. ด้านการนิเทศการศึกษา
7. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
8. ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

จากขอบข่ายการบริหารงานวิชาการทั้ง 8 ด้าน ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจำแนกขอบข่ายงานวิชาการมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยมีภารกิจย่อยในรายละเอียดที่แตกต่างกันซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดได้ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา คน อันเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของสังคม ให้ได้รับการพัฒนาไปสู่คุณภาพตามเป้าหมายและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 จึงมุ่งให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม กล่าวคือ คนไทยในอนาคตต้องเป็นคนมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีคุณธรรม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมมีวิจรรย์ญาณที่ดี เป็นคนที่มีคุณภาพ เข้าสู่ความเป็นมาตรฐานสากล จึงต้องมีหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางและเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาสำหรับควบคุมการเรียนการสอนในแต่ละระดับการศึกษา เพราะ

หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายและนโยบายทางการศึกษาของชาติ สู่การปฏิบัติในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ (รุ่งรัชชดาพร เวหะชาติ, 2550)

กู๊ด (Good, 1973) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรอย่างหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับสถานศึกษา จุดมุ่งหมายของการสอน วัตถุประสงค์ วิธีการสอนรวมทั้งการประเมินผลส่วนคำว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึง การแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิมเป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนขึ้นใหม่

บุญชม ศรีสะอาด (2546) กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรแทนกระบวนการในการสร้างหลักสูตร

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2546) กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษา ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของคน รวมทั้งลำดับขั้นตอนของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ ประสพผลสำเร็จด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคม และ โลกอย่างมีความสุข

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546) กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง แผนการหรือแนวทางการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งที่มีข้อกำหนดของการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพในทุกๆ ด้าน ไว้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานการศึกษา ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงาน การประกันคุณภาพในสถานศึกษา (มาตรา 47, 48) เพื่อรองรับการประเมินภายนอก

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และบริบทสถานศึกษา โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

หลักสูตรเป็นข้อกำหนดและเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้และนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิต นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยในพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเรื่องไว้ในหมวด 4 หมวด ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา โดยกำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจน

เพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (มาตรา 27) นอกจากนี้ยังได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาในระดับต่างๆ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ได้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัย และศักยภาพ สาระหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (มาตรา 29) เพื่อให้สอดคล้องและสนอง สาระที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งที่วท 166/2554 เรื่องให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดหลักการของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความ เป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ ประสพการณ์

การพัฒนาระบบการเรียนรู้

บริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหาร โรงเรียน เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยตรง ซึ่งจะหาแนวทาง หรือวิธีการที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีเจตคติ ทักษะตลอดจนค่านิยม และการเป็นพลเมืองดี ส่วนงานอื่นๆ อันได้แก่ งานบริหารบุคลากร งานธุรการ ฯลฯ เป็นเพียงงานที่ช่วยสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

การเรียนรู้ (Learning) การศึกษาเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันตลอดชีวิต การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในโรงเรียน แต่จะเกิดขึ้นตลอดเวลา ทุกแห่งหน ทุกสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาวรรคระนาถในเรื่องนี้ให้มาก กล่าวคือ ต้องเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียน

การเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปเป็นอย่างอื่น เช่น เปลี่ยนจากการไม่รู้เป็นรู้หรือเปลี่ยนจากการชอบเป็นไม่ชอบ หรือในทางตรงกันข้ามจากการไม่ชอบเป็นชอบ

การเรียนรู้ เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากประสบการณ์ トラบไคที่ยังไม่มี การเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้น

รุ่งรัชชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือแนะนำ เสนอแนะ คอยเอาใจใส่ให้กำลังใจเพื่อให้ครู สามารถจัดการเรียนการสอนมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้ และค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง ได้ปฏิสัมพันธ์กับ บุคคล และสิ่งแวดล้อม ได้เคลื่อนไหวประกอบกิจกรรม ได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อ การดำรงชีวิต และรู้จักการประยุกต์ความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และมีคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) กล่าวว่า การเรียนรู้มีพฤติกรรม 2 ส่วน คือ พฤติกรรม เดิมก่อนให้การเรียนรู้ พฤติกรรมหลังจากให้การเรียนรู้แล้วนำคำนิยามของการเรียนรู้กระบวนการ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวรเป็นผลที่ได้ จากประสบการณ์ ผลการตอบสนองตามธรรมชาติที่เกิดขึ้น โดยบังเอิญเป็นการเปลี่ยนแปลง ทั้งความรู้ ความรู้สึก และทักษะ

นวลจิตต์ ชาวดีเกียรติพงศ์ (2545) ได้กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการ กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ เดิมตามศักยภาพ และเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543) ได้กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดจุดหมาย สาระกิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียน และการวัดประเมินผลที่มุ่งพัฒนาคน และชีวิต ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้ครู อาจารย์ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างแท้จริง

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักสูตรสถานศึกษาจะบรรลุเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้เพียงใดนั้น ภารกิจ การบริหารงานวิชาการประการหนึ่งที่สำคัญยิ่ง คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้น ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็น ข้อมูลในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความถนัดความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อย่างแท้จริง สถานศึกษาเป็นแนวปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ ได้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้อง กับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกัน และแก้ปัญหา การส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม
3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศ ที่ร่วมมือช่วยเหลือนกันแบบกัลยาณมิตร
4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลัง หรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียน แต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และยังมีทักษะพื้นฐาน สำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของ การเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน ครูก็จำเป็นต้องใช้ความเข้าใจ และศึกษาให้รู้ข้อมูล อันเป็นความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน และหาวิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนนั้น ให้บรรลุถึงศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ ครูจึงต้องทบทวนบทบาท และหน้าที่ที่จะต้องแก้ไข โดยต้อง ตระหนักว่าคุณค่าของการเรียนรู้คือการ ได้นำสิ่งที่เรารู้มานั้น ไปปฏิบัติให้เกิดผลด้วย ดังนั้น หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีสาระที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) การจัดการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน 2) การส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้นำเอาสิ่งที่เรารู้ไปปฏิบัติใน การดำเนินชีวิต เพื่อพัฒนาตนเอง ไปสู่ศักยภาพสูงสุดที่แต่ละคนจะมีและเป็นที่

แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนใช้กระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และฝึกฝนให้ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่ม

1. กระบวนการคิด เป็นการคิดได้ครบถ้วนตามขั้นตอนเริ่มต้นจาก

1.1 ระดับการคิดขั้นพื้นฐาน หรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การสังเกต การจำแนก การสื่อสารความหมาย การคาดคะเน การรวบรวมข้อมูล การสรุปผล เป็นต้น

1.2 ระดับของลักษณะการคิด ได้แก่ การคิดกว้าง คิดลึกซึ้ง คิดไกล คิดคล่อง คิดหลากหลาย คิดอย่างมีเหตุผล เป็นต้น

1.3 ระดับกระบวนการคิด ได้แก่ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการคิดสร้างสรรค์ และกระบวนการวิจัย เป็นต้น

2. กระบวนการกลุ่ม เป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ใช้กลุ่ม เพื่อร่วมกันสร้างความรู้ โดยประสานความร่วมมือประสานความคิด ทำงานร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกันจนสามารถบรรลุเป้าหมาย การทำงานกลุ่มควรต้องเป็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ หัวหน้าที่ดี สมาชิกดี และกระบวนการทำงานดี วิธีสอนที่ใช้เพื่อให้ผู้เรียนใช้ทั้งกระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มก็คือ วิธีการสอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่เป็นการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มหรือใช้วิธีสอนกลุ่มสัมพันธ์ วิธีการอภิปราย วิธีการเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น

การพัฒนาการเรียนรู้ การเรียนรู้เป็นการปรับปรุง เปลี่ยนพฤติกรรมจากประสบการณ์ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็จำเป็นต้องอาศัยสภาพการณ์สนับสนุนหลายอย่าง ในการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องหาทางให้นักเรียนได้ผ่านประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด และเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลัง หรือศักยภาพของแต่ละคน โดยมีแนวทางการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ด้านระบบบริหาร และการสนับสนุนทางการศึกษา ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้ที่มีความสำคัญก็คือ ครูเปรียบเสมือนผู้จัดการ หรือผู้อำนวยการสะดวก และผู้บริหารที่จะต้องมึบทบาทในการเป็นผู้ให้การส่งเสริม และสนับสนุน

การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

กมล ภูประเสริฐ (2546) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กัน การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดค่าตัวเลขให้กับสิ่งของหรือเหตุการณ์ใดๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการใช้ดุลพินิจ หรือค่านิยมในการพิจารณาคุณค่า ความเหมาะสม หรือผลสัมฤทธิ์ของเหตุการณ์ โครงการ หรือสิ่งอื่นใด หลังจากการเปรียบเทียบผลการวัดกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ หรือเกณฑ์ที่กำหนด

จ้านง พรายเข้มแจ (2546) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนด หรือหาปริมาณแทนคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือแทนพฤติกรรม หรือสมรรถภาพของบุคคล โดยใช้เครื่องมือช่วยในการวัด และผลของการวัด จะออกมาเป็นตัวเลข หรือคะแนน

ปัญญา แก้วกริยูร (2546) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน จะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดผลประเมิน หมายถึง กระบวนการในการกำหนด หรือหาปริมาณแทนคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในการใช้ดุลพินิจ หรือค่านิยมในการพิจารณาคุณค่าความเหมาะสม และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน มีจุดหมายสำคัญของการประเมินระดับชั้นเรียน คือผู้เรียนจะทราบระดับความก้าวหน้า และความสำเร็จ ผู้สอนจะเข้าใจความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มรวมทั้งประเมินการจัดกิจกรรม การสอนของตนเอง และผู้ปกครองจะทราบระดับความสำเร็จของเด็ก

การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้นปี และช่วงชั้นสถานศึกษาเพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้พิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้น

การประเมินระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ตามที่กระทรวงศึกษากำหนดต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดให้โรงเรียนมีภารกิจในการวัด และการประเมินผล การเรียนของสถานศึกษา ตามกรอบการวัดผลประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักการวัดประเมินผลการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำไปประมวลกับแนวการจัดหลักสูตรสถานศึกษา และกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีภารกิจเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลการศึกษา

1. การประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้

เป็นการประเมินผลการศึกษาของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ตามหลักสูตรของสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้น ภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการมีดังนี้

1.1 กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี หรือรายภาค โดยวิเคราะห์จากมาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้นแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2 กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินการประเมินการผ่านผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายข้อ

1.3 กำหนดเกณฑ์การประเมินให้ระดับผลการเรียนสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค

1.4 ประเมินผลการเรียนระหว่างเรียน ซึ่งเป็นการประเมินผลระดับห้องเรียน

1.5 ประเมินตัดสินผลการเรียนสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค

1.6 ประเมินสรุปผลการเรียนสาระการเรียนรู้ผ่านช่วงชั้น

2. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามที่หลักสูตรสถานศึกษา กำหนดภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการมีดังนี้

2.1 กำหนดจุดประสงค์การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละกิจกรรม

2.2 กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินการผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละกิจกรรม จำแนกเป็นเกณฑ์สำหรับตัดสิน จุดประสงค์ของกิจกรรมแต่ละกิจกรรม และเกณฑ์สำหรับตัดสิน เวลาเข้าร่วมกิจกรรม

2.3 ประเมินผู้เรียนระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม

2.4 ประเมินตัดสินการผ่านกิจกรรม

2.5 ประเมินสรุปผลการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น

3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

เป็นการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา หรือสร้างค่านิยมอันดี ให้แก่ผู้เรียนตามจุดเน้นของหลักสูตร ภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการดังนี้

3.1 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของสถานศึกษา

3.2 กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินการผ่านคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการ

3.3 กำหนดแนวทาง และวิธีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา

3.4 ดำเนินการประเมินการแสดงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ตามแนวทางและวิธีการที่สถานศึกษากำหนด

3.5 ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รายปีหรือรายภาค

3.6 ประเมินตัดสินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านช่วงชั้น

4. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

เป็นการประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของผู้เรียนตามจุดเน้นของหลักสูตร ภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ ดังนี้

4.1 กำหนดมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสำหรับหลักสูตรของสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้น

4.2 กำหนดเกณฑ์สำหรับตัดสินผลการประเมินมาตรฐานการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

4.3 กำหนดแนวทาง และวิธีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

4.4 ประเมินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามแนวทาง และวิธีการที่สถานศึกษากำหนด

4.5 ประเมินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนรายปี หรือรายภาค

4.6 ประเมินตัดสินความสามารถการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ผ่านช่วงชั้นกรณีที่ผู้เรียน “ไม่ผ่าน” ให้สถานศึกษาดำเนินการซ่อมเสริมตามแนวทางที่สถานศึกษากำหนด

การเทียบโอนผลการเรียน

ผู้เรียนย้ายสถานศึกษา และสถานศึกษาแห่งใหม่ยินยอมรับเข้าเรียน การเทียบโอนผลการเรียนให้ถือปฏิบัติดังนี้ ให้ผู้เรียนนำระเบียบแสดงผลการเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับหรือขั้นพื้นฐาน จากสถานศึกษาไปให้สถานศึกษาแห่งใหม่ ให้สถานศึกษาแห่งใหม่รับโอนผลการเรียนจากสถานศึกษาเดิม ที่มีสาระการเรียนรู้สอดคล้องกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 และพิจารณาให้ระดับผลการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่รับเทียบ โอน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียน โดยการนำความรู้ ทักษะ และ ประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบต่างๆ จากการประกอบอาชีพมาเทียบโอนเป็นผล การเรียนของหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับที่กำลังศึกษาอยู่ การพิจารณาเทียบโอนสถานศึกษา สามารถดำเนินการได้ดังนี้ พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา ซึ่งจะให้ข้อมูลที่แสดงความรู้ ความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ พิจารณาจากความรู้ ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติจริง การทดสอบ การสัมภาษณ์ ฯลฯ พิจารณาจากความสามารถ

การเทียบโอนผลการเรียน จะเป็นการนำผลการศึกษหลักสูตรหนึ่งในระดับเดียวกัน โดยนำผลการเรียนรู้อยู่ในรูปแบบต่างๆ หรือรายวิชา หรือจำนวนหน่วยกิต อันที่ประสงค์จะเรียนเป็น การเทียบระดับการศึกษาเมื่อจบการศึกษา มี 3 ลักษณะ คือ

1. การเทียบวุฒิจากหลักสูตรต่างประเทศเข้าสู่หลักสูตรในประเทศไทย
2. การเทียบระหว่างหลักสูตร หรือเทียบต่างรูปแบบ เช่น หลักสูตรการศึกษาในระบบ และนอกระบบกับการเรียนรู้ตามอัธยาศัย

3. การเทียบโอนผลการเรียนรู้อยู่ในระดับเดียวกัน หรือต่างรูปแบบกัน
หลักฐานการประเมินตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ดังต่อไปนี้

ระเบียบแสดงผลการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปพ.1) หลักฐานแสดงวุฒิ การศึกษาใบประกาศนียบัตร (ปพ.2) แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3) แบบแสดงผล การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ปพ.4) แบบบันทึกการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (ปพ.5) แบบรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรายบุคคล (ปพ.6) ใบรับรองผลการศึกษา (ปพ.7) ระเบียบ สะสม (ปพ.8) แบบบันทึกผลการเรียนรู้ (ปพ.9)

สรุปได้ว่า การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน หมายถึง การประเมินผู้เรียน ตามสภาพจริง โดยวิธีการประเมินผู้เรียนหลายๆ วิธี ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการ ร่วมกิจกรรม การใช้แฟ้มสะสมงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน

หน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานวัดและประเมินผล

หน้าที่และความรับผิดชอบ มีดังนี้

1. จัดหาแบบพิมพ์ที่เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการเรียน
2. จัดทำเอกสาร จัดทำข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการเรียน เพื่อเผยแพร่ให้ครู อาจารย์ได้ทราบทั่วกัน
3. ศึกษาระเบียบ คำถาม ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าทางวิชาการเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลการเรียนอยู่เสมอ
4. ดูแลให้ครู อาจารย์ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลให้ถูกต้อง

5. พิจารณาตัดสินปัญหาเกี่ยวกับการ โอนผลการเรียน การวัด และประเมินผลการเรียน
6. ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ที่ผ่านการอบรม หรือศึกษาทางการวัดผล และประเมินผล การเรียน ได้มีบทบาทในการพัฒนาการ วัดผล และประเมินผลการเรียน
7. ตรวจสอบการให้ระดับคะแนนของครู อาจารย์ ก่อนที่จะส่งไปยังผู้บริหารสถานศึกษา เพื่ออนุมัติผลการสอน
8. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อสอบ และจัดทำข้อสอบมาตรฐาน
9. เก็บรักษาเอกสาร และหลักฐานการประเมินผลการเรียนและเอกสารอื่นตามความจำเป็นที่ต้องใช้เกี่ยวกับงานวัด และประเมินผลการเรียน
10. ดำเนินการเกี่ยวกับการทำลายเอกสาร การ วัดผลและการประเมินผลที่หมดความ จำเป็นแล้ว

11. ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

12. เสนอ โครงการ และรายงานตามลำดับชั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน มีประโยชน์ใน ด้านต่างๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู อาจารย์ ทำให้ครู อาจารย์ทราบว่าผลการสอน ของตนเป็นอย่างไร และจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน นักศึกษา นักเรียน นักศึกษาจะได้ทราบว่า ตนมี ความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะเป็แนวทางในการปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของ หลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะ ได้แก้ไข ปรับปรุงอย่างไร
4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตามหลักสูตร เป็นแนวทางในการทำงาน และศึกษาต่อ
5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักศึกษา ผลการเรียนและ การสำเร็จตามหลักสูตร
6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการเรียน ของนักเรียนนักศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูให้มีความเป็นผู้นำทางวิชาการปฏิบัติหน้าที่ โดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ครูสามารถใช้การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้ครูสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และให้สามารถศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ระบุให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 30 ให้สถานศึกษา ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนาการผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมีครูเป็นผู้ปฏิบัติการที่จะต้องค้นหา คำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่อไป

ความหมายของการวิจัย

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2546) ได้กล่าวว่า การวิจัยชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ครู ได้แสวงหาวิธีการ หรือนวัตกรรมทางเลือกในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ณัฐพล ชุมวรฐายี (2546) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การพัฒนานวัตกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน

อนันต์ ศรีโสภากา (2546) กล่าวว่า การวิจัยเป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ จากปัญหาที่ชัดเจนอย่างมีระบบ โดยมีการทดสอบสมมติฐานที่แสดงความสัมพันธ์ทั้งเหตุและผล

โดยสรุปแล้ว การวิจัย คือ กระบวนการที่เป็นระบบน่าเชื่อถือ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือ ในการค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่างๆ ที่สนใจ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเป็นวิธีการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นระบบ และระเบียบ เป็นแนวคิดที่ให้นักวิจัย หันมาสนใจในงานด้วย ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการทำงาน คือ ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน ต้องการ พัฒนาไปทางไหนอย่างไร มีองค์ประกอบอะไรบ้าง เก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบแล้วจึงเขียน รายงานออกมาให้เห็นความเคลื่อนไหวของการทำงาน ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ข้อมูลเหล่านี้ถ้าเก็บอย่างเป็นระบบ จะเข้ามาสู่กระบวนการของการวิจัย และพัฒนาได้ การวิจัยมีความจำเป็น และมีความสำคัญต่อการดำเนินการกิจของสถานศึกษา ดังนี้

การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียง และมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้นิยามความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และประสบการณ์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้ แสวงหาความรู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

นิคม ทาแดง (2546) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง ศูนย์รวมของวิชาความรู้เป็นทรัพยากรธรรมชาติ บุคคล สิ่งประดิษฐ์ วัตถุ อาคาร สถานที่ ซึ่งมีอยู่กระจัดกระจาย ทั้งในชุมชนเมือง และชุมชนชนบท อันเป็นชุมทรัพย์แห่งปัญญาที่แทรกซึมอยู่ในวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ค้นพบได้โดยไม่รู้จบ

ปัญญา แก้วกรีฑูร (2546) กล่าวว่า แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุกรูปแบบ เช่น ห้องสมุด การจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีภายใน โรงเรียน การจัดกิจกรรมเสริมความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน การใช้แหล่งความรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ เป็นต้น

สรุปว่าแหล่งเรียนรู้ หมายถึง มวลความรู้ ประสบการณ์ หรือแหล่งข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ วิทยาการ และภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้

1. เป็นแหล่งรวมขององค์ความรู้ อันหลากหลาย พร้อมทั้งจะให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล และเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. เป็นแหล่งเชื่อมโยงให้สถานศึกษา และชุมชนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ทำให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแก่บุตรหลานของตนเอง
3. เป็นแหล่งข้อมูลที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข เกิดความสนุกสนาน และมีความสนใจที่จะเรียนรู้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

4. ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการได้คิดเอง ปฏิบัติเอง และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรม และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

5. ทำให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังให้รู้ และรักท้องถิ่นของตนเอง มองเห็นคุณค่า และตระหนักถึงปัญหาในชุมชนของตน พร้อมทั้งจะเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

แนวทางการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

1. กำหนดจุดประสงค์จากผลการเรียนที่คาดหวังให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ใดบ้างจากบทเรียนนั้น เพื่อจะได้สร้างสื่อ หรือเลือกแหล่งเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ และกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ศึกษาผู้เรียน โดยพิจารณาถึงวัย ระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกใช้แหล่งเรียนรู้

3. ศึกษาธรรมชาติของเนื้อหาสาระ ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แต่ละเรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะบางเรื่องด้วยการปฏิบัติจริง หรือเรียนรู้จริง คู่มือสารคดีจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และบางเรื่องต้องอาศัยจากการสืบค้นข้อมูล การฟัง การดู และการอ่าน

4. พิจารณาประโยชน์ และความคุ้มค่าของแหล่งเรียนรู้ว่าสามารถสร้างความสนใจ สื่อความหมาย และประสบการณ์การเรียนการสอนแก่ผู้เรียน การจัดประสบการณ์เรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง

5. หาประสิทธิภาพของสื่อ และแหล่งเรียนรู้ โดยการปรับปรุงสื่อที่จัดไว้เพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพของสื่อว่าเหมาะสมในการนำไปใช้

บทบาทของแหล่งเรียนรู้ในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย

1. แหล่งเรียนรู้ต้องสามารถตอบสนองการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการ (Process of Learning) การเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง (Learning by doing) ทั้งการเรียนรู้ของคนในชุมชนที่มีแหล่งเรียนรู้ของตนเองอยู่แล้ว และการเรียนรู้ของคนอื่นๆ ทั้งในระบบนอกกระบบ และตามอัธยาศัย

2. เป็นแหล่งทำกิจกรรม แหล่งทัศนศึกษา แหล่งฝึกงาน และแหล่งประกอบอาชีพของผู้เรียน

3. เป็นแหล่งสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยตนเอง

4. เป็นห้องเรียนทางธรรมชาติ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า วิจัย และฝึกอบรม

5. เป็นองค์กรเปิด ผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเต็มที่ และทั่วถึง

6. สามารถเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้เรียนในเชิงรุก เข้าสู่ทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ประหยัด

และสะดวก

7. มีการเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

8. มีสื่อประเภทต่างๆ ประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาอาชีพ

การจัดการแหล่งเรียนรู้

เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนรู้ตามความสนใจแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ เรือนเพาะชำ สวนหย่อม ห้องจริยศึกษา ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องพลศึกษา ห้องพยาบาล ห้องครัว เป็นต้น แหล่งเรียนรู้ที่กล่าวมานี้มีอยู่ในสถานศึกษาตามปกติอยู่แล้ว หากผู้บริหารสถานศึกษาจัดการแหล่งการเรียนรู้เหล่านี้ให้เป็นระบบ วางแผนการใช้แหล่งการเรียนรู้ จัดตั้งบุคลากรรับผิดชอบดูแล มีการควบคุมกำกับ และติดตามประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ รวมทั้งแสวงหาแหล่งเรียนรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และความต้องการของครูในฐานะผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ จะทำให้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อดีในการนำแหล่งเรียน และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากของจริง ทำให้เกิดประสบการณ์ตรง
2. ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน
3. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อชุมชน และกระบวนการเรียนรู้
4. ผู้เรียนเห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ผู้เรียนเกิดความรักท้องถิ่น และเกิดความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งที่มีที่มีคุณค่าในท้องถิ่น

สรุปว่าการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง การจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในการจัดตั้ง ส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน และการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งใน และนอกโรงเรียน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

การนิเทศการศึกษา

การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพ ต้องใช้ความพยายามและความสามารถเป็นอย่างมากในการนำคณะครู และผู้เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการนิเทศการเรียนการสอน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโดยตรง ครอบคลุมกิจกรรมทุกอย่างของการบริหารงานวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา ในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสมกับสถานศึกษา เป็นการประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษา การติดตามประสานงานกับพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบ และกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) กล่าวว่า การนิเทศ หมายถึง กระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือ และความร่วมมือกับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และเพิ่มคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา

ซารี มณีสรี (2542) ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามอย่างหนึ่งในหลายๆ อย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาที่มีคุณภาพทั้งด้านการเรียนและการสอน

ภารดี อนันต์นาวิ (2551) ได้ให้แนวทางในการปฏิบัติการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. จัดระบบนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา
2. ดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสมกับสถานศึกษา
3. ประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา
4. ติดตามประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบ และกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษา ในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

บีช (Beach, 1971) ให้ความหมายว่า การนิเทศ หมายถึง หน้าที่ในการนำการประสาน และการสั่งการ (Leading, Coordinating and Directing)

คันน์ และ สตีเฟน (Dunn & Stephens, 1972 อ้างถึงใน สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, 2546) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การสั่งการ และการประสานงานให้บุคคลปฏิบัติงาน (Directing and Coordinating) เพื่อให้ได้ผลงานตามเป้าหมายที่ผู้บริหารระดับสูงขึ้นไปกำหนดไว้

สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ (2546) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง หน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องปรับปรุงการสอนให้ความช่วยเหลือ โดยตรงกับครูในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนทางวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร และการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา คือ กิจกรรมทุกอย่างที่ดำเนินการ ไปเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน การนิเทศการศึกษามีความหมายกว้างกว่าการแนะนำชี้แจงในการจัดการเรียนการสอน แต่รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งจะส่งเสริมคุณภาพการทำงานของบุคลากรทางการศึกษา เช่น การจัดการอบรมสัมมนา การผลิตวารสารทางการศึกษาเพื่อเผยแพร่แก่ผู้ร่วมงาน

ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการบริหารและงานวิชาการของสถานศึกษา
2. เพื่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อสำรวจ วิเคราะห์ วิจัย และประเมินผลเพื่อปรับปรุงคุณภาพ และมาตรฐาน การศึกษา
4. เพื่อพัฒนาหลักการ และสื่อการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน และเอกสารทาง วิชาการให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการ และความจำเป็นของสถานศึกษา และครู อาจารย์
5. เพื่อพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะครู อาจารย์ให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์อัน จำเป็นที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน การจัดการศึกษาทั้งให้สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้

แนวปฏิบัติการนิเทศภายในสถานศึกษา

1. จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา
2. ดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายเหมาะสม กับสถานศึกษา
3. ประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา
4. ติดตาม ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบ และกระบวนการนิเทศ งานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดการจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

ความสำคัญ และความจำเป็นของการนิเทศการจัดการเรียนรู้

1. ลดภาระครูผู้สอนทำให้มีเวลาค้นคว้า ทดลอง วิจัยวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ใหม่ๆ
2. ช่วยพิจารณาความเหมาะสมของงานให้ถูกต้องกับความสามารถ และศักยภาพของครู
3. ช่วยส่งเสริมขวัญและกำลังใจของคณะครูให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุด
4. ครูต้องมีความรู้ และความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ๆ
5. เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้
6. ปัจจุบันครูผู้สอนเปลี่ยนไปจากเดิม ครูเป็นผู้แนะนำ และทำหน้าที่หลายอย่าง
7. ครูมีกิจกรรม และคาบการจัดการกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น หน้าที่นิเทศจึงมีความสำคัญ

8. ช่วยประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยอาศัยความเจริญงอกงาม

การนิเทศการศึกษาเป็นการร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศในการช่วยเหลือปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพตามจุดหมายของหลักสูตร หรือเป็นกระบวนการทำงานที่มุ่งสู่การปรับปรุง ประสิทธิภาพการสอนของครู ซึ่งจะยังผลสู่เป้าหมายสุดท้ายคือผู้เรียนมีคุณภาพดังจุดหมายของการศึกษา และในขณะเดียวกัน การนิเทศการศึกษาต้องพิจารณาในเรื่องการพัฒนากลุ่มคนผู้ร่วมงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูให้มีความรู้ ความสามารถ นำความรู้ความสามารถของตนเองมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน สามารถทำงานด้วยความมั่นใจ มีขวัญ และกำลังใจในการทำงาน กระบวนการทำงานเป็นไปในลักษณะที่ก่อการประสานสัมพันธ์อันดีปราศจากความขัดแย้ง

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการยกระดับการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ สถานศึกษาจึงต้องจัดให้การประกันคุณภาพในสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพกระบวนการบริหารการศึกษา

ศิริพร เมฆวิทยา (2548) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และกระบวนการตรวจสอบ หรือการประเมินว่า การจัดกระบวนการเรียนการสอน หรือกระบวนการด้านอื่นๆ เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษามากน้อยเพียงใด

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (2550) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง ระบบการประเมินผล และการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือ โดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ)

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา คือ การรับรองว่าการศึกษาจะต้องให้ลูกค้าเกิดความพอใจ ซึ่งหมายถึง นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และบุคลากรในองค์กรด้วย กระบวนการวางแผนและการจัดการ เพื่อให้บังเกิดผลผลิตที่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม และหลักสูตร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา โดยให้มีการประกันทั้งการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก ให้สถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดถือว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร โดยให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จัดทำรายงานประจำปีเสนอ หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา รongรับการประกันภายนอกให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่เป็นองค์กรมหาชน เพื่อทำหน้าที่ 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก

ประการที่ 2 ทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษา โดยให้มีการประเมินสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยในทุก 5 ปี และเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในเรื่องจัดเตรียมเอกสาร หลักฐานต่างๆ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ข้อมูลเพิ่มเติม เมื่อประเมินภายนอกไม่ได้มาตรฐานที่กำหนดของสถานศึกษาใดให้สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อปรับปรุงแก้ไข และให้สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานต่อคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา หรืออุดมศึกษา แล้วแต่กรณี เมื่อสถานศึกษาไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เพื่อดำเนินการต่อไป ความแตกต่างของการประกันคุณภาพภายใน กับการประเมินคุณภาพภายนอก การประกันคุณภาพภายในเป็นกระบวนการบริหารที่

สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งการวางแผนกำหนดเป้าหมาย และวิธีการลงมือทำตามแผน ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาคุณภาพ และจัดทำรายงานการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปี ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินที่มีความต่อเนื่องกับการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาเป็นการยืนยันผลการประเมินภายในว่าการจัดการศึกษามีคุณภาพอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนด การประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเชื่อมโยงกันด้วยมาตรฐานการศึกษาเป็นหลัก

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง ระบบการประเมินผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา จากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ)

หลักการ

โรงเรียนจะต้องพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการศึกษา โดยอาศัยหลักการดังนี้

1. เป้าหมายสำคัญของการประกันคุณภาพ คือ การพัฒนาผู้เรียน
2. ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร
3. ถือว่าบุคลากรทุกคนรวมทั้งที่เกี่ยวข้อง (เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา) มีหน้าที่

ร่วมรับผิดชอบในการประกันคุณภาพตั้งแต่การวางแผน การติดตามประเมินผล การพัฒนาปรับปรุง การช่วยคิด ช่วยทำ ช่วยผลักดัน

กระบวนการการประกันคุณภาพ

กระบวนการ โดยทั่วไปมี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน
2. การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด
3. การประเมินคุณภาพเป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับกระทรวง

การประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา

สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเป็นองค์กรมหาชน มีหน้าที่ 6 ประการ คือ

1. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายนอก
2. พัฒนามาตรฐาน และเกณฑ์สำหรับประเมิน
3. ให้การรับรองผู้ประเมินภายนอก
4. กำกับดูแล กำหนดมาตรฐาน และให้การรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก
5. พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม และสนับสนุนให้องค์กรเอกสาร องค์กรวิชาชีพ หรือวิชาการเข้ามามีส่วนร่วม
6. จัดการประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

การประเมินคุณภาพภายนอก หมายถึง การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา และการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่มุ่งตัดสิน จับผิด หรือให้คะแนนให้โทษ ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมาย และหลักการศึกษานาชาติโดยมีเอกภาพในเชิงนโยบาย หลากหลายการปฏิบัติ สถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มศักยภาพของสถานศึกษา และผู้เรียน มุ่งส่งเสริม และประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพ และพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่าย เพื่อตรวจสอบ ยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษา และประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา กำหนด และสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้ได้ข้อมูล ซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นจุดแข็งจุดอ่อนของสถานศึกษา เจือ้นไขของความสำเร็จ และสาเหตุของปัญหา เพื่อช่วยเสนอแนะแนวทางปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณภาพ และประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สถานศึกษาจะต้องพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารสถานศึกษา โดยมีกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ตามแนวคิดของหลักการบริหารครบวงจร PDCA คือ การร่วมกันวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุง นอกจากนี้ สถานศึกษาต้องทำการประเมินตนเอง และจัดทำรายงานการประเมินตนเองทุกปี (SAR) เพื่อเสนอ

ต่อต้านสังกัด เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินคุณภาพภายนอกทุก 5 ปี ซึ่งจะต้องกระทำให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ที่กำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ และเป็นเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมกำกับ ดูแล ตรวจสอบประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา

การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การสร้างความเข้มแข็ง โดยการให้บุคคล ชุมชน องค์กร ทั้งของภาครัฐ และเอกชนรวมถึงสถาบันต่าง ๆ และสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรม แสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของท้องถิ่นนั้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้แนวปฏิบัติในการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ดังนี้

1. การศึกษาสำรวจความต้องการสนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน
2. จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิคทักษะทางวิชาการเพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน และท้องถิ่น
3. การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่น

สรุปได้ว่า การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ชุมชนต้องมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือกันวิเคราะห์เนื้อหา ปรับให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน

การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้แนวปฏิบัติในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ดังนี้

1. ประสานความร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษาทั้งบริเวณใกล้เคียง ภายในเขตพื้นที่การศึกษา ต่างเขตพื้นที่การศึกษา

2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

4. ดำเนินการ และศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการในการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

5. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาวิชาการ และการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

6. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชน และท้องถิ่นในการจัดการศึกษา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2552 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีเจตนารมณ์ในการบริหาร และการจัดการศึกษาเน้นการให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังหน่วยปฏิบัติ คือ สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารจากส่วนกลาง ไปยังสถานศึกษาโดยตรง โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ทำให้ทรัพยากรบุคคล มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ และคุณธรรม รวมทั้งการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การมีส่วนร่วม คือ การที่องค์กรประกอบต่างๆ ทั้งครู ผู้เรียน ผู้บริหารการศึกษา ผู้นำชุมชน หรือสมาชิกชุมชน มาร่วมกันดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยในการดำเนินการนั้นมีลักษณะของกระบวนการ มีขั้นตอนที่มุ่งหมายจะให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

จากความหมายของการมีส่วนร่วมดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน และท้องถิ่นในการจัดการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และท้องถิ่น ได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยร่วมแสดงความคิดเห็น และกระทำในสิ่งที่เห็นพ้องต้องกัน ตลอดจนร่วมพิจารณากำหนดปัญหา ความต้องการของประชาชน ชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหา หาแนวทางพัฒนาโรงเรียน

การมีส่วนร่วมนั้นอาศัยหลักการที่ว่ากิจกรรม ต่างๆ ที่มนุษย์ทำขึ้นเป็นกระบวนการซึ่งมี ขั้นตอนมากมาย และการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละขั้นตอนนั้นมีความสำคัญแตกต่างกันไปตามลักษณะ ของกิจกรรมแต่ละขั้นตอนนั้น การจำแนกการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนการมีส่วนร่วมตามแนวคิด ของโคเฮน (Cohen) และอัฟฮอฟฟ์ (Uphoff) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งการกำหนดความต้องการ และการจัดลำดับ ความสำคัญ นโยบาย และประชากรที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นการตัดสินใจจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้น ช่วงดำเนินการวางแผน และช่วยการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ของการดำเนินงาน การบริหารงาน และประสานงาน

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ทั้งที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ที่สำคัญในเชิง ปริมาณ และคุณภาพในลักษณะผลประโยชน์ในทางบวก และผลกระทบในทางลบ และการกระจาย ผลประโยชน์ภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล สิ่งสำคัญที่จะต้องสังเกต คือ ความเห็น ความชอบ และความคาดหวัง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่ม (สุพรรณ สมนิจตรสกุล, 2549)

สรุปได้ว่า การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กร อื่น หมายถึง การให้การอบรมเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชน การสร้างเครือข่ายทางการศึกษาใน ความร่วมมือศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และ สถานบันอื่นที่จัดการศึกษา

โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีบทบาทในการให้ความรู้แก่บุคลากรในชุมชน โดยเฉพาะ ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงเรียน ถ้าหากโรงเรียนสามารถเข้าถึงชุมชนได้แล้ว การที่จะให้ความรู้ทาง วิชาการแก่ชุมชน ก็เป็นเรื่องที่ทำได้ไม่ยาก โดยอาศัยการเชื่อมโยงจากเด็ก นักเรียนสู่ชุมชน โดยที่ โรงเรียนเป็นผู้ชักจูงและนำไปสู่การปฏิบัติในชุมชน

อรุณ จันทวานิช (2546) กล่าวว่า โรงเรียนที่สมบูรณ์แบบนั้นต้องเป็นโรงเรียนที่ สามารถเป็นแบบในการให้ความช่วยเหลือชุมชน และโรงเรียนอื่น และปัจจัยหลักแห่งการ ช่วยเหลือ คือ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน และโรงเรียนอื่น ในการพัฒนาครู และบุคลากรร่วม และ สนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมชุมชน ส่งเสริมโรงเรียนอื่นพัฒนาการจัดการศึกษา

ภาคี อนันต์นารี (2551) ได้ให้แนวทางในการปฏิบัติการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ดังนี้

1. สำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการในการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
2. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาการ และการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
3. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

แนวปฏิบัติสถานศึกษาในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ

การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่การศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และที่จัด โดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

บทบาทของสถานศึกษาในการส่งเสริมวิชาการ

บทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา คือการวางแผน จัดทำหลักสูตร และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน จัด และบริหารชั้นเรียน จัดและดูแลรักษาอุปกรณ์ ตลอดจนอาคาร สถานที่ บริหารงานวิชาการ การเงิน บริหารงานบุคคล ดูแลสุขภาพอนามัยของผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้กำหนดบทบาทสำคัญไว้ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอน โดยจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน หมายความว่า ผู้สอนต้องถือว่าผู้เรียนเป็นคนที่สำคัญที่สุด เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนก็ต้องคำนึงถึงความแตกต่างดังกล่าวด้วย
2. ฝึกทักษะและวิคิด สถานศึกษามีหน้าที่ฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักคิด เพิ่มพูนทักษะในการจัดการ ฝึกฝนการเผชิญสถานการณ์ และปัญหาต่างๆ และสามารถประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อแก้ปัญหา

3. จัดให้เรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ดีต้องมาจากการฝึกฝนปฏิบัติจริงของผู้เรียน โดยครู และสถานศึกษาควรเปิด โอกาสให้ผู้เรียน ได้เยี่ยมชมสถานที่ และเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตจริง

เนื้อหาสาระที่สถานศึกษาจัดให้นั้น ไม่ควรมุ่งแต่ด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะ แต่สถานศึกษาต้องจัดให้มีสัดส่วนผสมผสานอย่างเหมาะสมทั้งในเรื่องเนื้อหาสาระ และวิธีการเรียนรู้ ทั้งในเรื่องความรู้ ความเข้าใจ การประพฤติปฏิบัติ การมีคุณธรรม ค่านิยมที่ดี การมีสัมพันธที่ดีกับผู้อื่น โดยอาจแทรกสาระ กิจกรรม การฝึกฝนปฏิบัติ การคิด การปลูกฝังค่านิยมไว้ทุกวิชา

บทบาทในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุชัดเจนในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น คือให้สิทธิแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการในท้องถิ่น โดยกระทรวงเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งหมายถึง สิทธิในการจัดการศึกษาเพื่อสอดคล้องกับนโยบายได้มาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในฐานะผู้จัดการศึกษา โดยส่วนใหญ่จะจัดการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาใน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

สำหรับกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบันมีการดำเนินการจัดการศึกษา ดังนี้

1. การจัดการศึกษาปฐมวัยในรูปแบบอนุบาลศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา โดยจัดรวมในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีอยู่
2. ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เปิดเป็นวิทยาลัยแพทยศาสตร์ กรุงเทพมหานคร และวิทยาลัยการอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาเฉพาะกิจ เฉพาะกลุ่มที่มุ่งผลิตบุคลากรที่ต้องการเพื่อให้งานในภารกิจของกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะ
3. จัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร
4. จัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพในลักษณะของโรงเรียนฝึกอาชีพพระยะสัน
5. ให้ความร่วมมือกรมการศึกษานอกโรงเรียนในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน โดยใช้อาคารสถานที่ของ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครนอกเวลาราชการ
6. ให้การสนับสนุนชุมชนในการเปิดดำเนินการเป็นศูนย์เด็กเล็ก
7. จัดการศึกษานอกระบบรูปแบบอื่น ได้แก่ สถานเลี้ยงดูเด็กกลางวัน อาสาสมัครสอนเด็กเร่ร่อน ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดเคลื่อนที่ ศูนย์เยาวชน และพิพิธภัณฑเด็กกรุงเทพมหานคร

บทบาทของเอกชนในการจัดการศึกษา

เอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษามานาน และรัฐส่งเสริมให้เอกชนสามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับ และทุกประเภท โดยรัฐต้องคำนึงถึงการจัดการศึกษาของเอกชนเพื่อให้การจัดการศึกษาของรัฐส่งผลกระทบต่อการทำงานของเอกชน เช่น ไม่จัดสถานศึกษาแข่งขันในพื้นที่เดียวกันจนทำให้อีกฝ่ายไม่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้ ในกรณีที่เอกชนจัดการศึกษาในโรงเรียน โรงเรียนต้องเป็นนิติบุคคล กฎหมายการศึกษายอมรับบทบาทของเอกชนในการจัดการศึกษา และใช้หลักการเดียวกันกับสถานศึกษาอื่น คือหลักการกระจายอำนาจ กล่าวคือรัฐจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ควบคุมการจัดการศึกษาของเอกชนจนเกินความจำเป็น โดยให้ความสำคัญอิสระ แต่เอกชนต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน รัฐจะเข้ามากำกับ ติดตาม และประเมินคุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษาเอกชนเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

เพื่อสนับสนุนการศึกษาของเอกชน รัฐมีหน้าที่ให้การสนับสนุนด้านต่างๆ เช่น เงินอุดหนุน การลดหย่อน หรือยกเว้นภาษี และจัดสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นหลักการเดียวกันกับการสนับสนุนครอบครัว กลุ่มบุคคล องค์กรประชาชน และองค์กรสังคมอื่นๆ นอกจากนี้รัฐต้องส่งเสริม และสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐาน และสามารถพึ่งตนเองได้

บทบาทของบุคคล ครอบครัว และสถาบันสังคมในการจัดการศึกษา

ผู้ปกครอง ครอบครัว ประชาชน และสถาบันสังคมมีบทบาทเข้าร่วมในการจัดการศึกษาได้หลายประการ ทั้งในการจัดการศึกษา ซึ่งต้องได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว แต่ต้องเป็นไปอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน นอกจากนี้ ยังมีบทบาทร่วมในการจัดการศึกษาที่เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐจัดให้แก่บุตรหลานของตนอีกหลายประการ คือ

1. ร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานตน เช่น เลือกลงสถานศึกษาให้บุตรหลาน ร่วมตัดสินใจทิศทางการศึกษาของบุตรหลาน
2. ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร พัฒนาการของบุตรหลาน และการเรียนการสอนประจำวัน
3. ร่วมจัดทำหลักสูตร และติดตามผลการศึกษา เช่น ร่วมแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ติดตามการจัดทำการเรียนการสอนของสถานศึกษา และครูให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และให้ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ร่วมในบรรยากาศการเรียนการสอนของสถานศึกษา ผู้ปกครองอาจร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน หรือร่วมกิจกรรมอื่นที่สถานศึกษาจัด ซึ่งหากสถานศึกษามีแนวทางสนับสนุนที่ดี ก็จะส่งผลดีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นเอง

ร่วมสนับสนุนกิจการการศึกษา โดยสนับสนุนด้านความคิด การเป็นผู้นำ การเป็นกรรมการ การร่วมประชุม การให้คำปรึกษา แนะนำ การให้ข้อมูลความคิดเห็นการปกป้องดูแล การสนับสนุนทรัพยากรการเงิน วัสดุ อุปกรณ์ การร่วมดำเนินโครงการ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

สรุปว่าการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการ มีวิธีดำเนินการ คือ สถานศึกษามีแนวปฏิบัติในการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการ สถานศึกษามีบทบาทในการจัดการศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชน และท้องถิ่นในการจัดการศึกษา วิธีสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนท้องถิ่น และสถานศึกษา การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน ท้องถิ่น และสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบทบาทในการจัดการศึกษา องค์กรเอกชนบทบาทของในการจัดการศึกษา บทบาทของบุคคล ครอบครัว และสถาบันสังคมในการจัดการศึกษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการนั้น ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่สำคัญที่สุด มีหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นผู้นำให้บุคลากรในสถานศึกษา ร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดคั้งนี้ คือการส่งเสริมประสานงานให้ครูร่วมมือในการปรับปรุงงานวิชาการของสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้น ไม่ว่ากิจกรรมใด ๆ ที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนถือว่างานนั้นเป็นงานในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในด้านวิชาการทั้งสิ้น

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของท้องถิ่น

จากการวิจัยและติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรในช่วงระยะ 6 ปีที่ผ่านมา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2546 ก., 2546 ข., 2548ก., 2548ข., สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547., สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล, 2548 ; สุวิมล ว่องวาณิช และ นงลักษณ์ วีรัชชัย; Nutravong, 2002; Kittisunthorn, 2003) อ้างถึงใน ชาลินี ฉายรัตน์ (2550) พบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดคิดหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าว ยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติและผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพ ของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทย ให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียน พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมพัฒนาประเทศพื้นฐานในการดำรงชีวิต การพัฒนาสมรรถนะทักษะและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนั้นได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี ไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดประเมินผลการเรียนรู้และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการศึกษาทุกรูปแบบและครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัวและบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบตลอดจน ปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติ ไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาคือการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมี โอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาคือ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีผลต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มา ใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและ การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความ ขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและ การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี ด้านต่างๆ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการ ทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้อง ตามบริบทและจุดเน้นของตน

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียน เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี

8. ภาษาต่างประเทศ

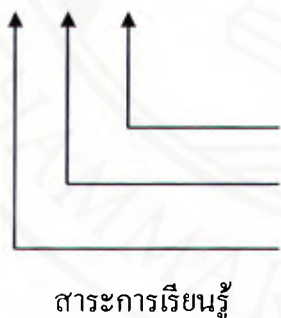
ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบุถึงที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ จะสอนอย่างไรและประเมินผลอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่มีมาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุถึงที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนและเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดรายปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6)

หลักสูตรได้กำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกันดังนี้

ป.1/2 ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อที่ 1

1.1 สาระที่ 1 มาตรฐานข้อที่ 1

ว กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้อง เรียนรู้โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

องค์ความรู้ ทักษะสำคัญและคุณลักษณะในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาษาไทย: ความรู้ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

คณิตศาสตร์: การนำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการ แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตและศึกษาต่อการมีเหตุผล มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาความคิดอย่าง เป็นระบบและสร้างสรรค์

วิทยาศาสตร์: การนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้า หาความรู้และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบการคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และ จิตวิทยาศาสตร์

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม: การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลก อย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม ความรักชาติและภูมิใจในความเป็นไทย

สุขศึกษาและพลศึกษา: ความรู้และทักษะเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัย ของตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะ ในการดำเนินชีวิต

ศิลปะ: ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่ม จินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะสุนทรียภาพ และการเห็นคุณค่าทางศิลปะ

การงานอาชีพและเทคโนโลยี: ความรู้และเจตคติในการทำงาน การจัดการ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการใช้เทคโนโลยี

ภาษาต่างประเทศ: ความรู้ทักษะเจตคติและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศในการ สื่อสาร การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

บริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการ สอน โดยตรง ซึ่งจะหาแนวทางหรือวิธีการที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีเจตคติทักษะ ตลอดจนค่านิยมและการเป็นพลเมืองดี ส่วนงานอื่นๆ อันได้แก่ การบริหารงานบุคลากร งานธุรการ ฯลฯ เป็นเพียงงานที่ช่วยสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินการ ไปด้วยความเรียบร้อย

การเรียนรู้ (Learning) การศึกษาเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันตลอดชีวิต การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในโรงเรียน แต่จะเกิดขึ้นตลอดเวลา ทุกแห่งทุกหน ทุกสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก กล่าวคือ ต้องเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียน

การเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปเป็นอย่างอื่น เช่นเปลี่ยนจากการไม่รู้ไม่เป็น หรือเปลี่ยนจากการชอบไม่ชอบ หรือในทางตรงกันข้ามจากการไม่ชอบเป็นชอบ

การเรียนรู้ เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากประสบการณ์ ตรวจจับที่ยังไม่มีการเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, หน้า 7) กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้บริหาร โรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เสนอแนะ คอยเอาใจใส่ให้กำลังใจเพื่อให้ครู สามารถจัดการเรียนการสอนมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้และค้นองค์ความรู้ด้วยตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เจริญ ขาเรืองเดช (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการตามทัศนะของหัวหน้างานและอาจารย์ช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและในแต่ละด้านมีการปฏิบัติในระดับน้อยทุกด้าน ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการตามทัศนะของหัวหน้างานและอาจารย์ช่างอุตสาหกรรม จำแนกตามตำแหน่งงาน ขนาดของสถานศึกษาในภาพรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

บัณฑิต บุญทาศรี (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการตามทัศนะของหัวหน้างานและอาจารย์ช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและในแต่ละด้านมีการปฏิบัติในระดับน้อยทุกด้าน ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการตามทัศนะของหัวหน้างานและอาจารย์

ช่างอุตสาหกรรม จำแนกตามตำแหน่งงาน ขนาดของสถานศึกษาในภาพรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

ประสิทธิ์ จิตวัฒนกุล (2553) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการสู่มาตรฐาน การศึกษาของโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการสู่มาตรฐาน การศึกษาของโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และพิจารณารายด้านพบว่า ปัญหาด้านแผนการเรียนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการ วัดผลประเมินผลและปัญหาด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนน้อยที่สุด 2) รูปแบบการพัฒนาการเรียนสู่ มาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ประกอบด้วย ประเด็นการพัฒนา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อนวัตกรรม ด้านการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ และด้านความร่วมมือของชุมชน

วัชร สุยะลังกา (2551) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 - 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความต้องการและสร้างรูปแบบการพัฒนาครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1 - 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีความต้องการสูงสุดคือ ด้านการ วัดผลและประเมินผล รองลงมาคือด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน และด้านเทคนิควิธีสอนให้มี ประสิทธิภาพ ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการพัฒนาครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1 - 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 มีดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านการจัด สื่อการเรียน การสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการพัฒนาตนเอง

วิวัฒน์ สุวรรณอภิชน (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ที่ส่งผลกระทบต่อกรณีศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ในด้านหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้ ด้านการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ส่วนด้านการวัดผลและการประเมินผลการ เรียน มีการดำเนินการในระดับปานกลาง สำหรับการเปรียบเทียบการดำเนินการบริหารงานวิชาการ มีความแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แทบทุกด้าน ยกเว้นด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ด้านการ วัดผลและการประเมินผล

วิชิต บุญเลิศ (2555) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุตรธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้ทำหน้าที่ครูวิชาการในโรงเรียนภาพรวมของโรงเรียนมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุดและงานการประชุมอบรมทางวิชาการ

สมบุญ ชลสวัสดิ์ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 พบว่า พฤติกรรม การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุรีย์พร ระดมกิจ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ มีการดำเนินงานด้านวิชาการดังนี้ ด้านการจัดบุคลากรตามหน้าที่ จัดตามวุฒิทางการศึกษา ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ มีการติดตามงานจากการสังเกตการปฏิบัติงานของครู ส่วนการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน มีการส่งครูเข้ารับการอบรม ศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่นๆ ติดตามงานโดยศึกษาจากรายงานการอบรมสัมมนาของครู ด้านการวัดผลและประเมินผล ดำเนินตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนและนำผลจากการวัดผลมาปรับปรุงการสอนของครู สำหรับปัญหาการดำเนินงานวิชาการส่วนใหญ่ ได้แก่ งานไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ข้อจำกัดในด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณไม่เพียงพอกับความต้องการ

งานวิจัยต่างประเทศ

แมททอกซ์ (Mattox, 1997) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการปฏิบัติงานของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา พบว่า ปัญหาและความต้องการที่จะปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศและการประเมินผล ต้องการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้มีความสามารถดังกล่าว ครูใหญ่มีความต้องการที่จะเข้ารับการศึกษเพิ่มเติมความรู้ในบางวิชา จากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

อิลลิสัน (Allison, 1992) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเทนเนสซี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างโดยภาพรวม พบว่า โรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็กมีสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาในการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีปัญหาในการบริหาร

งานวิชาการน้อย สำหรับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาโดยเรียงจากมากไปหาน้อย 5 อันดับแรก คือ 1) รัฐควรจัดอัตรากำลังครูให้เพียงพอ ต่อจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์ ก.ค. 2) รัฐควรพิจารณาเงินเดือนของข้าราชการครูให้มากกว่าราชการฝ่ายอื่นๆ เพื่อจูงใจให้คนเก่ง คนดีมาเป็นครู 3. งานด้านวิชาการควรจะเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน 4. รัฐควรยกระดับมาตรฐานทางด้านวิชาการของทุกโรงเรียนให้เท่าเทียมกัน 5. งานวิชาการควรจะเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาความดีความชอบ

คลอเดท (Claudet, 1993) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยบริกแฮม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการเรียนการสอน งานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานนิเทศภายใน งานพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนงานวัดผลและประเมินผลและงานห้องสมุด อยู่ในระดับมาก และพบอีกว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและงานด้านการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ปฏิบัติงานการนิเทศงานวิชาการ โดยภาพรวมและงานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน น้อยกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ส่วนงานด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กปฏิบัติงานน้อยกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนงานด้านอื่นๆ ไม่แตกต่าง

ดิว (Dew, 1995) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐแมสซาชูเซต ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการบริหารงานวิชาการระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ส่วนใหญ่ขาดแคลนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และบุคลากร อีกทั้งบุคคลในชุมชนมีฐานะยากจนไม่มีเวลาให้กับโรงเรียนเนื่องจากต้องประกอบอาชีพและการสื่อสารไม่ค่อยเข้าใจ

เชสเตอร์ (Chester, 1996) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐเฮอริเบอร์กผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานของผู้บริหารโดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมากและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โดยรวมทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทักษะการบริหารงานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของหัวหน้าฝ่ายวิชาการที่ปฏิบัติงานในขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่งที่ต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1” ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารและครู จำนวน 95 คน

ตารางที่ 1 แสดงขนาดและจำนวนประชากรกลุ่มประชากรของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ขนาดของ โรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู	รวม
โรงเรียนขนาดเล็ก			
โรงเรียนบ้านโกลกหล้า	1	10	9
โรงเรียนบ้านเกาะพลวย	1	8	6
โรงเรียนขนาดกลาง			
โรงเรียนบ้านเกาะเต่า	1	8	14
โรงเรียนบ้านอ่างทอง	1	27	28
โรงเรียนบ้านหน้าค่าย	1	13	14
โรงเรียนขนาดใหญ่			
โรงเรียนวัดภูเขาทอง	1	23	24
รวม	6	89	95

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ (Questionnaire) โดยโครงสร้างของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบคำถาม คือ ขนาดของโรงเรียน สถานภาพของบุคลากร ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูภายในสถานศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1987 cited in Best & Kahn, 1993) เพื่อจัดระดับความเหมาะสมที่มีต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการ ตามกรอบงานของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมี 9 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการ การเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการ

ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีปัญหาที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีปัญหาที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีปัญหาที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3 แล้วนำมาหาค่าถ่วงน้ำหนัก ค่าร้อยละ และจัดอันดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการจากเอกสารและตำราทั้งในและต่างประเทศ ตามองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เกิดความเหมาะสมของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จากหนังสือและเอกสารการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการ
2. สร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการ 9 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการหาความเที่ยงตรง (Validity) การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นหาความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยดำเนินการดังนี้

1.1 เสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจสอบเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

1.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไข แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนความชัดเจนและเหมาะสมในการใช้ภาษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับความอนุเคราะห์ดังนี้

1.2.1 รศ.ดร.ไมตรี จันทรา อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

1.2.2 นายชุมพล ศรีทองกุล รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

1.2.3 นายศักสินธ์ ดันเกียรติพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโกลกหล้า

1.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอนแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขเป็นครั้งสุดท้าย

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่า โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) ได้ค่าสหสัมพันธ์ (r)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .97

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือ ไปยังโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ที่เป็นกลุ่มประชากร

1.2 ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ไปแสดงต่อผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เพื่อขออนุญาตให้เก็บข้อมูลครั้งนี้

1.3 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตรวจสอบสอบถามที่ได้กลับคืน เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้วิจัยมีวิธีการจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนน แต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows (Statistical Package for the Science for Windows)

2.2 การแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและแปลความหมายของปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก
3	คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

วิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ทั้ง 8 ด้าน ได้นำเกณฑ์การประเมินของ บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535) และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00	หมายความว่า	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50	หมายความว่า	มีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50	หมายความว่า	มีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50	หมายความว่า	มีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50	หมายความว่า	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าการทดลองสมมติฐาน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลโดยการหาค่าร้อยละ (percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนางานวิชาการ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	35	36.8
ตั้งแต่ 6-10 ปี	20	21.1
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	40	42.1
รวม	95	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ส่วนมาก มีอายุมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมา มีอายุ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.8

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนขนาดเล็ก	20	21.0
โรงเรียนขนาดกลาง	51	53.7
โรงเรียนขนาดใหญ่	24	25.3
รวม	95	100

จากตารางที่ 3 พบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 25.3

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของบุคลากร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	6	6.3
ครู	89	93.7
รวม	95	100

จากตารางที่ 4 พบว่า สถานภาพของบุคลากร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ส่วนมากเป็นครู คิดเป็นร้อยละ 93.7 นอกนั้นเป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ที่	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	μ	σ	แปลความ
1	การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	2.32	.93	น้อย
2	การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น	2.54	.81	ปานกลาง
3	การวิเคราะห์และประเมินสภาพสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	2.48	.84	น้อย
4	การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	2.47	.96	น้อย
5	การให้ครูและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	2.65	.89	ปานกลาง
6	การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	2.41	.95	น้อย
7	การนิเทศและติดตามการนำหลักสูตรไปใช้	2.61	.80	ปานกลาง
8	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	2.61	.76	ปานกลาง
	รวม	2.51	.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้ครูและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมา คือ การนิเทศและติดตามการนำหลักสูตรไปใช้และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ที่	ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้	μ	σ	แปลความ
1	การส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.33	.89	น้อย
2	การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	2.44	.90	น้อย
3	การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้เนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับกิจกรรมความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน	2.35	.94	น้อย
4	การส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2.37	.97	น้อย
5	การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูตามความเหมาะสม	2.64	.69	ปานกลาง
6	การนิเทศการสอนของครูอย่างเป็นระบบ	2.45	.76	น้อย
7	การฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาจากประสบการณ์จริง	2.63	.83	ปานกลาง
8	การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	2.26	.98	น้อย
9	การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ที่ดีงาม	2.39	.79	น้อย
10	การจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ที่ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้	2.32	.94	น้อย
11	การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	2.40	.92	น้อย
	รวม	2.41	.73	น้อย

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูตามความเหมาะสม รองลงมา คือ การฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาจากประสบการณ์จริง

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน

ที่	ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน	μ	σ	แปลความ
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนและการเทียบโอนผลการเรียน	2.46	.99	น้อย
2	การจัดทำแนวปฏิบัติของการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน	2.48	.89	น้อย
3	การจัดทำแผนการประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา	2.58	.96	ปานกลาง
4	การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง	2.33	1.08	น้อย
5	การเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากสถานศึกษาอื่น	2.75	1.05	ปานกลาง
7	การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	2.67	.91	ปานกลาง
8	การส่งเสริมให้ครูศึกษางานวิจัยเพื่อนำผลมาปรับใช้กับการเรียนการสอน	2.71	.93	ปานกลาง
9	การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดผลประเมินผล	2.79	.91	ปานกลาง
	รวม	2.59	.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดผลประเมินผล รองลงมา คือ การเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากสถานศึกษาอื่น

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ที่	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	μ	σ	แปลความ
1	การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย	2.47	.95	น้อย
2	การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียน ของนักเรียน	2.40	.92	น้อย
3	การสนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น	2.84	1.10	ปานกลาง
4	การส่งเสริมให้ครูพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สอน	2.51	1.05	ปานกลาง
5	การส่งเสริมให้ครูส่งผลงานวิจัยประกวดในระดับต่างๆ	2.83	1.20	ปานกลาง
6	การติดตามประเมินผลด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	2.79	.97	ปานกลาง
	รวม	2.64	.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น รองลงมา คือ การส่งเสริมให้ครูส่งผลงานวิจัยประกวดในระดับต่างๆ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการขอโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

ที่	ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	μ	σ	แปลความ
1	การสำรวจแหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	2.27	.85	น้อย
2	การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เกิดองค์ความรู้แก่นักเรียน	2.15	.89	น้อย
3	การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดตั้งพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	2.49	.88	น้อย
4	การสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน	2.32	.90	น้อย
5	การหาทางช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานการใช้แหล่งเรียนรู้	2.41	.91	น้อย
6	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมในการใช้แหล่งเรียนรู้	2.55	.82	ปานกลาง
7	การสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำแหล่งเรียนรู้	2.66	.91	ปานกลาง
8	การร่วมมือกับชุมชนในการจัดทำแหล่งการเรียนรู้	2.52	.94	ปานกลาง
	รวม	2.42	.75	น้อย

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการขอโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำแหล่งเรียนรู้ รองลงมา คือ การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมในการใช้แหล่งเรียนรู้

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านนิเทศการศึกษา

ที่	ด้านนิเทศการศึกษา	μ	σ	แปลความ
1	การศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการ ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษา	2.41	.88	น้อย
2	การจัดประชุมครูเพื่อทราบจุดมุ่งหมายและแนวทาง ปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียน	2.31	.94	น้อย
3	การจัดนิเทศ การเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสมกับสถานศึกษา	2.59	.86	ปานกลาง
4	การประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศ การศึกษาในสถานศึกษา	2.46	.75	น้อย
5	การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบ และบวนการนิเทศงานวิชาการและแหล่งการเรียนรู้ สอนของสถานศึกษา	2.73	.81	ปานกลาง
6	การสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จัดระบบนิเทศการศึกษาทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา	2.57	.88	ปานกลาง
	รวม	2.51	.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านนิเทศการศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและบวนการนิเทศงานวิชาการและแหล่งการเรียนรู้สอนของสถานศึกษา รองลงมา คือ การจัดนิเทศ การเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ที่	ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	μ	σ	แปลความ
1	การจัดให้มีระบบโครงสร้างองค์กร ให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	2.45	.75	น้อย
2	การจัดทำกำหนดกรอบการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา และตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับทิศทางและจุดเน้น	2.28	.89	น้อย
3	การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมาย โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงาน และการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา	2.35	.66	น้อย
4	การจัดผู้รับผิดชอบดำเนินการตามแผนงานประกันคุณภาพการศึกษา และติดตามตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนา	2.29	.75	น้อย
5	การประสานความร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่าย ในสถานศึกษา ชุมชนหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพการศึกษา	2.36	.81	น้อย
6	การประเมินผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	2.20	.84	น้อย
7	การทำรายงานการประกันคุณภาพ ทางการศึกษาต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน	2.05	.90	น้อย
8	การประสานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ	2.16	.92	น้อย
	รวม	2.26	.72	น้อย

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประสานความร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ชุมชนหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพการศึกษา รองลงมา คือ การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมาย โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงาน และการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน

ที่	ด้านการส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน	μ	σ	แปลความ
1	การศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน	2.33	.75	น้อย
2	การให้ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น	2.41	.81	น้อย
3	การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และที่จัดโดยบุคคล ครอบครั้ว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	2.28	.79	น้อย
4	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครั้ว ชุมชน ท้องถิ่น	2.44	.82	น้อย
	รวม	2.36	.70	น้อย

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น รองลงมา คือ การให้ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ

ที่	ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ	μ	σ	แปลความ
1	ปัญหาเกี่ยวกับครู การขาดแคลนครู	3.12	1.09	ปานกลาง
2	ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่	2.96	.94	ปานกลาง
3	ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและชุมชน บ่อนการพนัน และยาเสพติดในพื้นที่	3.14	1.00	ปานกลาง
4	ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ความห่างไกลของคณาคมระหว่างโรงเรียนกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	2.82	1.19	ปานกลาง
5	ปัญหาเกี่ยวกับระบบความไม่เป็นธรรมจากการประเมินต่างๆ โดยใช้เกณฑ์เดียวกันทั่วประเทศ	2.89	1.01	ปานกลาง
	รวม	2.98	.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่ รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับระบบความไม่เป็นธรรมจากการประเมินต่างๆ โดยใช้เกณฑ์เดียวกันทั่วประเทศ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนางานวิชาการ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ที่	รายการ	จำนวน				รวม
		1	2	3	4	
1	ควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารครูและคณะกรรมการสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและเป้าประสงค์ของสถานศึกษา	70	10	5	10	95
2	จัดอบรมครูในโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	60	28	3	4	95
3	ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการพัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้	59	5	20	11	95
4	ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3	7	15	70	95

จากตารางที่ 14 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารครูและคณะกรรมการสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและเป้าประสงค์ของสถานศึกษา มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมครูในโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำคัญอันดับ 3 คือ ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการพัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียน

ที่	รายการ	จำนวน				รวม
		1	2	3	4	
1	จัดอบรมครู เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แก่ครูผู้สอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	55	13	15	5	95
2	จัดอบรมครูให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสม	62	13	7	13	95
3	ควรรให้ขวัญ กำลังใจ และยกย่องชมเชยครูที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนการสอน	35	8	7	45	95
4	จัดให้มีการประเมินปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้	9	10	27	49	95

จากตารางที่ 15 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดอบรมครูให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสม มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมครู เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แก่ครูผู้สอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และสำคัญอันดับ 3 คือ ควรรให้ขวัญ กำลังใจ และยกย่องชมเชยครูที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนการสอน

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการ
วัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

ที่	รายการ	จำนวน				รวม
		1	2	3	4	
1	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธี และขั้นตอนการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือในการ วัดผลแบบต่างๆ	49	38	4	4	95
2	ร่วมกันวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทาง ในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	64	12	8	11	95
3	ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	9	6	70	7	95
4	ติดตาม ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	3	4	5	83	95

จากตารางที่ 16 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวัดผล
ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ร่วมกันวิเคราะห์
จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้
ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ได้ความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีและขั้นตอนการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือในการวัดผล
แบบต่างๆ และสำคัญอันดับ 3 คือ ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและคำร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ที่	รายการ	จำนวน				รวม
		1	2	3	4	
1	จัดอบรมครูเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	48	22	12	13	95
2	ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	59	18	5	13	95
3	สนับสนุนงบประมาณในการวิจัยเพื่อเป็นการกระตุ้นครูผู้สอน	56	16	12	11	95
4	จัดประกวดงานวิจัยเพื่อเป็นการกระตุ้นครูผู้สอน	3	2	5	85	95

จากตารางที่ 17 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีความสำคัญอันดับ 2 คือ สนับสนุนงบประมาณในการวิจัยเพื่อเป็นการกระตุ้นครูผู้สอน และสำคัญอันดับ 3 คือ จัดอบรมครูเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและคำร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ที่	รายการ	จำนวน				รวม
		1	2	3	4	
1	ควรจัดให้มีการทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ทั้งในนอกโรงเรียน	30	17	7	13	95
2	ควรจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้	61	25	5	4	95
3	ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน	30	51	6	8	95
4	ควรกำกับติดตามและประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน	9	9	19	58	95

จากตารางที่ 18 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ควรจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ มีความสำคัญอันดับ 2 คือ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน และสำคัญอันดับ 3 คือ ควรจัดให้มีการทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ทั้งในนอกโรงเรียน

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา

ที่	รายการ	จำนวน					รวม
		1	2	3	4	5	
1	จัดอบรมบุคลากรที่รับผิดชอบในการนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อพัฒนาความรู้และเพิ่มพูนศักยภาพทั้งในด้านหลักสูตร เทคนิคและวิธีการนิเทศ	47	13	15	12	20	95
2	จัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศในโรงเรียนกำหนดปฏิทิน ดำเนินการนิเทศ	56	12	9	8	10	95
3	จัดให้มีการนำผลการนิเทศมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน	52	17	13	5	8	95
4	ควรมีการนิเทศต่อเนื่องและเป็นระบบในการดำเนินงาน นิเทศ	15	17	27	33	3	95
5	จัดให้มีการระดมความคิดเห็นและพัฒนาปรับปรุงการนิเทศ ภายใน โรงเรียน	3	5	3	2	62	95

จากตารางที่ 19 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศในโรงเรียนกำหนดปฏิทิน ดำเนินการนิเทศ มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดให้มีการนำผลการนิเทศมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และสำคัญอันดับ 3 คือ จัดอบรมบุคลากรที่รับผิดชอบในการนิเทศภายใน โรงเรียน เพื่อพัฒนาความรู้และเพิ่มพูนศักยภาพทั้งในด้านหลักสูตรเทคนิคและวิธีการนิเทศ

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบคุณภาพภายในสถานศึกษา

ที่	รายการ	จำนวน			รวม
		1	2	3	
1	ประชุมเชิงปฏิบัติการการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษา	46	25	24	95
2	ประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียนแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	28	51	16	95
3	จัดระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	50	15	30	95

จากตารางที่ 20 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มีความสำคัญอันดับ 2 คือ ประชุมเชิงปฏิบัติการการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษา และสำคัญอันดับ 3 คือ ประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียนแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและคำร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ที่	รายการ	จำนวน			รวม
		1	2	3	
1	จัดอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการในการรับสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	58	11	26	95
2	ให้การสนับสนุนส่งเสริมงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	60	13	22	95
3	จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	9	11	75	95

จากตารางที่ 21 พบว่าแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ให้การสนับสนุนส่งเสริมงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการในการรับสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และสำคัญอันดับ 3 คือ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและคำร้อยละของแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการจัด
การศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ

ที่	รายการ	จำนวน					รวม
		1	2	3	4	5	
1	แก้ปัญหาเกี่ยวกับครู การขาดแคลนครู โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูไม่ครบชั้น ครูย้ายบ่อย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นครูต่างถิ่น	60	13	12	5	5	95
2	แก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ต้องอพยพย้ายถิ่นบ่อยเพื่อไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นอื่น	52	12	11	9	11	95
3	แก้ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและชุมชน บ่อนการพนันและยาเสพติดในพื้นที่กระทบต่อวิถีชีวิตของเด็กและผู้ปกครอง	50	20	13	5	7	95
4	แก้ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ความห่างไกลของคมนาคมระหว่างโรงเรียนกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยต้องนั่งเรือและรถ	11	14	8	43	19	95
5	แก้ปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินซึ่งใช้เกณฑ์เดียวกันทั้งประเทศ	8	2	8	10	67	95

จากตารางที่ 22 พบว่า แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับครู การขาดแคลนครู โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูไม่ครบชั้น ครูย้ายบ่อย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นครูต่างถิ่น มีความสำคัญอันดับ 2 คือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ต้องอพยพย้ายถิ่นบ่อยเพื่อไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นอื่น และสำคัญอันดับ 3 คือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและชุมชน บ่อนการพนันและยาเสพติดในพื้นที่กระทบต่อวิถีชีวิตของเด็กและผู้ปกครอง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1” ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ประชากรในการศึกษาวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารและครู จำนวน 95 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ (Questionnaire) โดยโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบคำถาม คือ ขนาดของโรงเรียน สถานภาพของบุคลากร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูภายในสถานศึกษา เป็นแบบสอบถาม

มาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1997 cited in Best & Kahn, 1993) เพื่อจัดระดับความเหมาะสมที่มีต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการ ตามกรอบงานของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมี 9 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบ โอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีปัญหามีปัญหาอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีปัญหามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีปัญหามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3 แล้วนำมาจัดอันดับ

สรุปผลการวิจัย

1. ประชากรในการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ส่วนมาก มีอายุมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป รองลงมา มีอายุ น้อยกว่า 5 ปี
2. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ส่วนมากเป็น โรงเรียนขนาดกลาง รองลงมา เป็น โรงเรียนขนาดใหญ่
3. สถานภาพของบุคลากร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ส่วนมากเป็นครู นอกนั้นเป็นผู้บริหาร

สรุปผลการวิจัยปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้ครูและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมา คือ การนิเทศและติดตามการนำหลักสูตรไปใช้และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูตามความเหมาะสม รองลงมา คือ การฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาจากประสบการณ์จริง

3. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดผลประเมินผล รองลงมา คือ การเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากสถานศึกษาอื่น

4. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่น รองลงมา คือ การส่งเสริมให้ครูส่งผลงานวิจัยประกวดในระดับต่างๆ

5. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำแหล่งเรียนรู้ รองลงมา คือ การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมในการใช้แหล่งเรียนรู้

6. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านนิเทศการศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและบวณการนิเทศงานวิชาการและ แหล่งการเรียนการสอนของสถานศึกษา รองลงมา คือ การจัดนิเทศ การเรียนการสอนในรูปแบบ หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา

7. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประสานความร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่าย ในสถานศึกษา ชุมชน หน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพ การศึกษา รองลงมา คือ การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมาย โดยกำหนด แนวทางการดำเนินงาน และการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการส่งเสริมความรู้แก่ ชุมชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครั้ว ชุมชน ท้องถิ่นรองลงมา คือ การให้ ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพ ชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านการจัดการศึกษาในเขต พื้นที่พิเศษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่ รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับ ระบบความไม่เป็นธรรมจากการประเมินต่างๆ โดยใช้เกณฑ์เดียวกันทั้งประเทศ

สรุปผลการวิจัยแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

1. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มี ระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารครูและ คณะกรรมการสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและ เป้าประสงค์ของสถานศึกษา มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมครูในโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับ

หลักสูตร จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำคัญอันดับ 3 คือ ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการพัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้

2. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดอบรมครูให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสม มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมครู เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แก่ครูผู้สอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และสำคัญอันดับ 3 คือ ควรให้ขวัญ กำลังใจ และยกย่องชมเชยครูที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนการสอน

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ร่วมกันวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีและขั้นตอนการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือในการวัดผลแบบต่างๆ และสำคัญอันดับ 3 คือ ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

4. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความสำคัญอันดับ 2 คือ สนับสนุนงบประมาณในการวิจัยเพื่อเป็นการกระตุ้นครูผู้สอน และสำคัญอันดับ 3 คือ จัดอบรมครูเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

5. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ควรจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ มีความสำคัญอันดับ 2 คือ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอก โรงเรียน และสำคัญอันดับ 3 คือ ควรจัดให้มีการทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ทั้งในนอกโรงเรียน

6. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศในโรงเรียนกำหนดปฏิทินดำเนินการนิเทศ มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดให้มีการนำผลการนิเทศมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและสำคัญอันดับ 3 คือ จัดอบรมบุคลากรที่รับผิดชอบในการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาความรู้และเพิ่มพูนศักยภาพทั้งในด้านหลักสูตรเทคนิคและวิธีการนิเทศ

7. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มีความสำคัญอันดับ 2 คือ ประชุมเชิงปฏิบัติการการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ระดับสถานศึกษาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และมาตรฐานการศึกษา และสำคัญอันดับ 3 คือ ประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียนแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

8. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ให้การสนับสนุนส่งเสริมงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีความสำคัญอันดับ 2 คือ จัดอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการในการรับสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และสำคัญอันดับ 3 คือ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

9. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับครู การขาดแคลนครู โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูไม่ครบชั้น ครูย้ายบ่อย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นครูต่างถิ่น มีความสำคัญอันดับ 2 คือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ต้องอพยพย้ายถิ่นบ่อยเพื่อไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นอื่น และสำคัญอันดับ 3 คือ แก้ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและชุมชน บ่อนการพนันและยาเสพติดในพื้นที่กระทบต่อวิถีชีวิตของเด็กและผู้ปกครอง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ด้านการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวัฒน์ สุวรรณอภิชน (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านหลักสูตรและการนำ

หลักสูตรไปใช้ ด้านการเรียนการสอน ด้านห้องสมุด ส่วนด้านการวัดผลและการประเมินผล การเรียน มีการดำเนินการในระดับปานกลาง นอกจากนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของประสิทธิ์ จิตวัฒนกุล (2553) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการสู่มาตรฐาน การศึกษาของโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการสู่มาตรฐาน การศึกษาของโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และพิจารณารายด้านพบว่า ปัญหาด้านแผนการเรียนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการ วัดผลประเมินผลและปัญหาด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนน้อยที่สุด 2) รูปแบบการพัฒนาการเรียนสู่ สู่มาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนบ้านรางจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ประกอบด้วย ประเด็นการพัฒนา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อวัตกรรม ด้านการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อื่น และด้านความร่วมมือของชุมชน และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของวิจิต บุญเลิศ (2555) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูผู้ทำหน้าที่ครูวิชาการ ในโรงเรียนภาพรวมของโรงเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้ งานสื่อการเรียน การสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุดและงานการประชุมอบรมทางวิชาการ

ในส่วนของแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า 1) แนวทาง ในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารครูและคณะกรรมการสถานศึกษาในการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและเป้าประสงค์ของสถานศึกษา 2) แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดอบรมครูให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสม 3) แนวทาง ในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบ โอนผลการเรียนที่มีระดับ ความสำคัญ อันดับ 1 คือ ร่วมกันวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางใน การสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ 4) แนวทางใน การพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) แนวทางในการพัฒนา

การบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ควรจัดตั้ง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ 6) แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศ ในโรงเรียนกำหนดปฏิทินดำเนินการนิเทศ 7) แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ จัดระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเพียงพอ ต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 8) แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ ให้การสนับสนุนส่งเสริมงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 9) แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ที่มีระดับความสำคัญ อันดับ 1 คือ แก้ปัญหา เกี่ยวกับครู การขาดแคลนครู โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูไม่ครบชั้น ครูย้ายบ่อย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็น ครูต่างถิ่น มีความสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์พร ระดมกิจ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการที่มีความสำคัญต่อ การบริหารงาน โรงเรียน คือ ด้านการจัดบุคลากรตามหน้าที่ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน ด้านการจัดตามวุฒิทางการศึกษา ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ มีการติดตามงานจากการ สังเกตการปฏิบัติงานของครู ด้านการพัฒนากุศลกรของโรงเรียน มีการส่งครูเข้ารับการอบรม ศึกษาจากหน่วยงานอื่นๆ ติดตามงานโดยศึกษาจากรายงานการอบรมสัมมนาของครู ด้านพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ดำเนินตาม ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนและนำผลจากการวัดผลมา ปรับปรุงการสอนของครู สำหรับปัญหาการดำเนินงานวิชาการส่วนใหญ่ ได้แก่ งานไม่เป็นไปตาม แผนที่กำหนดไว้ ข้อจำกัดในด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณไม่เพียงพอกับความต้องการ

ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้

จากการได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 มีข้อเสนอแนะและนำผลการศึกษาไปใช้ได้ดังนี้

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและเป้าประสงค์ของสถานศึกษา ซึ่งโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาควรจัดอบรมครู ให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนตามตัวชี้วัด

และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาควรส่งเสริมให้ครูร่วมกันวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

จากการได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศราษณ์ธานี เขต 1 มีข้อเสนอแนะและนำผลการศึกษาไปใช้ในครั้งต่อไปได้ดังนี้

ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อเป็นการแก้ไขปรับปรุงปัญหาเกี่ยวกับระบบการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศราษณ์ธานี เขต 1 และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ต่อไป และควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการบริหารและระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการในด้านที่มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนโดยเฉพาะ

บรรณานุกรม

- กมล ภูประเสริฐ. (2549). การบริหารงานในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร ทิพย์พับลิเคชั่น.
กรมวิชาการ. (2549). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.
กรุงเทพมหานคร: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). หลักการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ครูสภา. การศึกษาประถมศึกษาานครพนม. ปฏิญยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กิตติมา ปรีดีคิด. (2552). การบริหารการนิเทศศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์.
- เกสร ใจชื่น. (2551). ปัญหาการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัยบูรพา.
- คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2546). ปฏิรูปการเรียนรู้: ผู้เรียนเป็นที่สำคัญที่สุด.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครูสภา. ครูสภากระทรวงศึกษาธิการ. (2546). “ระเบียบ
ครูสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2546.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครูสภา.
- จ่านง พรายแถม. (2551). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม
ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชม ภูมิภาค. (2547). การบริหารโครงการเทคโนโลยีทางการศึกษา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชารี มณีศรี. (2546). การนิเทศการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพมหานคร: บุรพาสาน์.
- ชาลินี ฉายรัตน์. (2550). ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาการบริการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชำนาญ ท้วมพงษ์. (2550). ปัญหาการบริหารวิชาการของโรงเรียนในกิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้อมสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ณัฐพล ชุมวรฐายี. (2545). **บันไดสู่การประกันคุณภาพศึกษา: การบริหารการจัดการคุณภาพในโรงเรียน เพื่อการประเมินภายนอก**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ถวิล อรัญเวศ. (2545). **สถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร: วิชาการ.
- ธีรารัง บัวศรี. (2547). **ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- นวลจิตต์ เขาวงกตพงษ์. (2546). **การจัดการเรียนรู้ที่เน้นเป็นสำคัญ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- นิคม ทาแดง และชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2546). **การเรียนการสอน ในเอกสารชุดการสอนวิชาพฤติกรรมการสอนประถมศึกษา หน่วยที่ 1-5** (หน้า 243-306). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิรัช มีสุขใจ. (2550). **การศึกษาสภาพและคาดหวังการนิเทศด้านวิชาการของครูผู้สอน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บัณฑิต บุญทาศรี. (2552). **ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอวัฒนานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2546). **การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง**. วารสารวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2546). **นโยบายการวางแผน: หลักการและทฤษฎี** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- ประสิทธิ์ จัควันกุล. (2553). **ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริการโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของครูปฏิบัติการสอน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2547). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมสื่อ กรุงเทพมหานคร.

- ปัญญา แก้วกริฐ. (2546). การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- ปิยนุช ทองพรม. (2550). ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนม ลีมอารีย์. (2548). การแนะแนวเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- พัชรี ไต้เฮง. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเพชรบุรี.
- พิชัย ฤทธิ์จรูญ. (2546). การวิจัยการพัฒนาระบบเรียนรู้: ปฏิรูปการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิชัย ส่งสุข. (2552). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิชัย เสี่ยมจิตต์. (2546). การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษาอุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ไพโรจทรัพย์ ทิพย์สุข. (2551). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพโรบลย์ กุลมงคล. (2546). ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2551). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: สำนักพิมพ์มนตรี จำกัด.
- เมฆิน ลีเมจิณ. (2547). การศึกษาความต้องการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนตามทัศนคติของข้าราชการครูโรงเรียนศรีมโหสถ จังหวัดปราจีนบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- รัตนา อนันตชาติ. (2550). ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมืองชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุจิรี ภู่อสาระ และจันรานี สงวนนาม. (2554). การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์.
- วสันต์ สุวรรณสว่าง. (2550). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารคุณภาพงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรระ สูยะลังกา. (2551). ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2551). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- วาสนา สีสุน. (2551). ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจิต บุญเลิศ. (2555). การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวัฒน์ สุวรรณอภิชน. (2553). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริพงษ์ พะยอมมรัมย์. (2553). การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ศิริพร เมฆวิทยา. (2548). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ศิริพรรณ จินดาทอง. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการจัดการเรียนรู้การสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โสรดา บุตรตา. (2550). ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถิต วงษ์พิทักษ์. (2547). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระยอง. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสถานศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมบุญ ชลสวัสดิ์. (2554). ความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมร เดชาฤทธิ์. (2546). ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสถานศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง และคณะ. (2545). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: การศาสนา.
- สราวุธ ทรัพย์อ้อมอม. (2545). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา สังกัดงานประถมศึกษาอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2550). **ฐานข้อมูลการวิจัยการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2546). **คู่มือการบริหารงานวิชาการระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2546). **ชุดฝึกอบรมครู: ประมวลสาระ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2548). รายงานประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวาน
- สำเนียง วงสุรีย์. (2553). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2546). หลักการนิเทศการศึกษา. เอกสารการสอน. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพัฒน์ สมจิตรสกุล. (2551). การจัดการข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรีย์พร ระดมกิจ. (2552). การปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดิพงษ์ วงษ์ชลชัยกุล. (2549). สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนันต์ ศรีโสภณ. (2547). การวัดผลประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). ไทยวัฒนาพานิช.
- อัมพรศรี เอี่ยมตระกูล. (2547). ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีปัญหการบริหารงานระดับก่อนประถมศึกษาในเขตพื้นที่พัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- อำรุง จันทวานิช. (2547). แนวคิดการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2550). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เอส ดี เพลส.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2550). กระบวนการวัดและการประเมินผลการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย.

- Allison. (1992). **Technology in school: A handbook of practical approaches and ideas.** London: Routledge & Kegan Paul.
- Chester, N.M. (1996). **An introduction to school administration: Selected reading.** New York: Mcmillan Company.
- Cotton, K. (1998). **School-based management.** Retrieved [File://A/topsyn6. Html](#) [CD-ROM].
- Cronbach, L.J. (1990). **Essentials of psychological testing.** (3rd ed.). New York: Harper & Collins.
- Claudet, c. (1993). **The learning university: Toward a new paradigm?** Buckingham: The Society for Research into Higher Education & Open University Press.
- Dew, D. F. & Shearron, G.F. (1995). **Elementary school administration: Theory and Practice.** New York: Holt, Rinehart and Winton.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of education** (3rd ed.). New York mc Grmw-Hill.
- Krejcic, R.V., & Morgan, D.W. (1970). **Determining sample size for research activities** **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 608.
- Milier, V. (1965). **The Public administration of school.** New York: Macmillan.
- Mattox, R.R. (1997). **Academic administration divisional workload matrix.** Boston: Allyn and Bacon Inc.
- Rogers, A. (1992). **Adults learn for development.** London: Cassell Education.
- UNESCO Principal Regional office for Asia and the Pacific. (1992). **Education in Asia and the Pacific: Reviews reports and notes and notrs, number 26.** New York: harper Collins.
- White, C.S. (1993). **Early Childhood education: building a philosophy for teaching.** Upper saddle River, NJ: Merrill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
เขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัยเท่านั้น ซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและนำไปเป็นข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากทุกท่านที่เป็นอย่างดี ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

จักรพงษ์ บุญช่วย

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. ประสบการณ์การทำงาน

- น้อยกว่า 5 ปี
- ตั้งแต่ 6- 10 ปี
- มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

2. ขนาดของโรงเรียน

- โรงเรียนขนาดเล็ก
- โรงเรียนขนาดกลาง
- โรงเรียนขนาดใหญ่

3. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

- ผู้บริหาร
- ครู

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความของแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่า ท่านมีปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหา งานวิชาการ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว ระดับปัญหา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1.	การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551					
2.	การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น					
3.	การวิเคราะห์และประเมินสภาพสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะ อันพึงประสงค์					
4.	การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์และปรัชญาของการศึกษา					
5.	การให้ครูและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
6.	การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
7.	การนิเทศและติดตามการนำหลักสูตรไปใช้					
8.	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา					

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้						
9.	การส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร					
10.	การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
11.	การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้เนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับกิจกรรมความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน					
12.	การส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
13.	การใช้สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อปลุกเร้าและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
14.	การนิเทศการสอนของครูอย่างเป็นระบบ					
15.	การฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาจากประสบการณ์จริง					
16.	การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
17.	การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม					
18.	การจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ที่ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้					
19.	การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน					
การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน						
20.	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล การเรียน และการเทียบโอนผลการเรียน					
21.	การจัดทำแนวปฏิบัติของการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน					
22.	การจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา					
23.	การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง					

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
24.	การเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียน จากสถานศึกษาอื่น					
25.	การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน					
26.	การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียน					
27	การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดผลประเมินผล					
การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา						
28	การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย					
29	การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียน					
30	การสนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยกับหน่วยงานอื่นและส่งผลงานวิจัยประกวดในระดับต่างๆ					
31	การส่งเสริมให้ครูพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สอน					
32	การส่งเสริมให้ครูส่งผลงานวิจัยประกวดในระดับต่างๆ					
33	การติดตามประเมินผลด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้						
34.	การสำรวจแหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
35.	การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เกิดองค์ความรู้แก่นักเรียน					
36.	การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดตั้งพัฒนาแหล่งการเรียนรู้					
37.	การสนับสนุนให้มีกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรในการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน					
38.	การหาทางช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานการใช้แหล่งเรียนรู้					

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ (ต่อ)						
39.	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมในการใช้แหล่งเรียนรู้					
40.	การสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำแหล่งเรียนรู้					
41.	การร่วมมือกับชุมชนในการจัดทำแหล่งเรียนรู้					
การนิเทศการศึกษา						
42.	การศึกษาสภาพปัญหาความต้องการความจำเป็นในการนิเทศการศึกษา					
43.	การจัดประชุมเพื่อทราบจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียน					
44.	การจัดนิเทศ การเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา					
45.	การประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา					
46.	การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการและแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา					
47.	การสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสพการณ์จัดระบบนิเทศการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					
การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา						
48.	การจัดให้มีระบบ โครงสร้างองค์กร ให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา					
49.	การจัดทำกำหนดกรอบการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา และตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับทิศทางและจุดเน้น					
50.	การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมาย โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงาน และการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา					
51.	การจัดผู้รับผิดชอบดำเนินการตามแผนงานประกันคุณภาพการศึกษา และติดตามตรวจสอบประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนา					

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (ต่อ)						
52	การประสานความร่วมมือกับบุคลากรทุกฝ่าย ในสถานศึกษา ชุมชนหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพการศึกษา					
53	การประเมินผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา					
54	การทำรายงานการประกันคุณภาพ ทางการศึกษาต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน					
55	การประสานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ					
ด้านการส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน						
56	การศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน					
57	การให้ความรู้ เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น					
58	การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา					
59	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น					
ด้านปัญหาการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ						
60	ปัญหาเกี่ยวกับครู การขาดแคลนครู ครูสอนไม่ตรงตามวิชาเอก					
61	ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ต้องอพยพย้ายถิ่นฐานบ่อยเพื่อการประกอบอาชีพในท้องถิ่นอื่น					

ที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
62	ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและชุมชนรอบนการพนั้น สถานบันเทิง และยาเสพติดในพื้นที่					
63	ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ความห่างไกลของคมนาคม ระหว่าง โรงเรียนกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโดยดอง โดยสาร เรือและรถ					
64	ปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินความซ่งใช้เกณฑ์เดียวกัน ทั้งประเทศ					

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางในการพัฒนางานวิชาการ

คำชี้แจง จากปัญหาการบริหารงานวิชาการ ขอให้ท่านเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญ 1,2 ,3 ในแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของท่าน

1. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

- (.....) 1. ควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารครูและคณะกรรมการสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และเป้าประสงค์ของสถานศึกษา
- (.....) 2. จัดอบรมครูในโรงเรียน ให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (.....) 3. ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการพัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้
- (.....) 4. ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (.....) 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านพัฒนากระบวนการเรียน

- (.....) 1. จัดอบรมครู เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แก่ครูผู้สอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
- (.....) 2. จัดอบรมครู เรื่องเทคนิคการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดหาอุปกรณ์ให้ความเหมาะสม
- (.....) 3. ควรให้ขวัญ กำลังใจ และยกย่องชมเชยครูที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนการสอน
- (.....) 4. จัดให้มีการประเมินปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้
- (.....) 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

- (.....) 1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีและขั้นตอนการวัด และประเมินผล การสร้างเครื่องมือในการวัดผลแบบต่างๆ
- (.....) 2. ร่วมกันวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้าง เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้
- (.....) 3. ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน
- (.....) 4. ติดตาม ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
- (.....) 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- (.....) 1. จัดอบรมครูเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้
- (.....) 2. ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (.....) 3. สนับสนุนงบประมาณในการวิจัยเพื่อเป็นการกระตุ้นครูผู้สอน
- (.....) 4. จัดประกวดงานวิจัยเพื่อเป็นการกระตุ้นครูผู้สอน
- (.....) 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

- (.....) 1. ควรจัดให้มีการทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน
- (.....) 2. ควรจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้
- (.....) 3. ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน
- (.....) 4. ควรกำกับติดตามและประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน
- (.....) 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา

- (.....) 1. จัดอบรมบุคลากรที่รับผิดชอบในการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาความรู้และเพิ่มพูนศักยภาพทั้งในด้านหลักสูตร เทคนิคและวิธีการนิเทศ
- (.....) 2. จัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศในโรงเรียน กำหนดปฏิทินดำเนินการนิเทศ
- (.....) 3. จัดให้มีการนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน
- (.....) 4. ควรมีการนิเทศที่ต่อเนื่องและเป็นระบบในการดำเนินงานนิเทศ
- (.....) 5. จัดให้มีการระดมความคิดเห็นและพัฒนาปรับปรุงการนิเทศภายในโรงเรียน
- (.....) 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบคุณภาพภายในสถานศึกษา

- (.....) 1. ประชุมเชิงปฏิบัติการ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษา
- (.....) 2. ประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียนแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
- (.....) 3. จัดระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- (.....) 4. อื่นๆ โปรดระบุ

8. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

- (.....) 1. จัดอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการในการรับสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัวองค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
- (.....) 2. ให้การสนับสนุนส่งเสริมงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวองค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
- (.....) 3. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัวองค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
- (.....) 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. แนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านปัญหาการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่พิเศษ

- (.....) 1. แก้ปัญหาเกี่ยวกับครู การขาดแคลนครู โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูไม่ครบชั้น
ครูย้ายบ่อย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นครูต่างถิ่น
- (.....) 2. แก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียนในพื้นที่ ผู้ปกครอง
ส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ต้องอพยพย้ายถิ่นบ่อยเพื่อไปประกอบอาชีพในท้องถิ่น
- (.....) 3. แก้ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและชุมชน บ่อนการพนัน สถานบันเทิง
และยาเสพติดในพื้นที่กระทบต่อวิถีชีวิตของเด็กและผู้ปกครอง
- (.....) 4. แก้ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ความห่างไกลของการคมนาคมระหว่าง
โรงเรียนกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยต้องโดยสารเรือและรถ
- (.....) 5. แก้ปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินซึ่งใช้เกณฑ์เดียวกันทั่วประเทศ
- (.....) 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

The background of the page features a large, faint watermark of the seal of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. The seal is circular and contains a central emblem with a flame-like top, a tiered base, and a central circular motif with a flame-like design. The text "มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช" is written in Thai script along the top inner edge, and "NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY" is written in English along the bottom inner edge.

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ พิเศษ ว 165/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

2 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา (อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีราชบุรีธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบแบบสอบถามของเนื้อหาโครงสร้างการใช้ภาษาในประเด็นคำถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไป ประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 165/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

2 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณชุมพล ศรีทองกุล (รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1)
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาทะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบแบบสอบถามของเนื้อหาโครงสร้างการใช้ภาษาในประเด็นคำถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไป ชะระสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.โมตรี จันทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 165/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี้ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

2 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณศักดิ์สินธ์ ดันเกียรติพงษ์ (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโกลกหล้า)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล ไสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบแบบสอบถามของเนื้อหาโครงสร้างการใช้ภาษาในประเด็นคำถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไป ประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ พิเศษ ว 177/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

4 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านนางกำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระยุทธ ขวตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการนำเครื่องมือการวิจัย มาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนบ้านนางกำ เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนักศึกษาจะไปประสานด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศร พิเศษ ว 177/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ว อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

4 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระยุทธ ขาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการนำเครื่องมือการวิจัย มาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนบ้านคลองคราม เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนักศึกษาจะไปประสานด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 177/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

4 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคีรีวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัย เพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการนำเครื่องมือการวิจัย มาทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนวัดคีรีวง เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนักศึกษาจะไปประสานด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ภาคผนวก ง

หนังสือขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ พิเศษ ว 192/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะพลวย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนบ้านเกาะพลวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน และบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทร์ทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. 0-7537-7438
โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 192/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะเต่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนบ้านเกาะเต่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน และบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 192/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโฉลกหล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนบ้านโฉลกหล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน และบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เมตรี จันทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 192/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านอ่างทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนบ้านอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน และบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มตรี จันทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 192/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจิว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดภูเขาทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระยุทธ ชาติตะกานัญญ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล โสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนวัดภูเขาทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน และบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ที่ ศธ พิเศษ ว 192/2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหน้าค่าย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ชุด

ด้วยนายจักรพงษ์ บุญช่วย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่พิเศษ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.ทรงพล ไสภณ เป็นกรรมการที่ปรึกษา

ในการนี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนบ้านหน้าค่าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นายจักรพงษ์ บุญช่วย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน และบุคลากรดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา)
หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์. 0-7537-7438

โทรสาร. 0-7537-7438

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายจักรพงษ์ บุญช่วย
วัน เดือน ปีเกิด	4 สิงหาคม 2517
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	49/8 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84280
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหาดรีน 140/1 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84280
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนคณะราษฎร์บำรุง จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2538	ครุศาสตร์บัณฑิต จิตวิทยาและการแนะแนว วิชาโทภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช